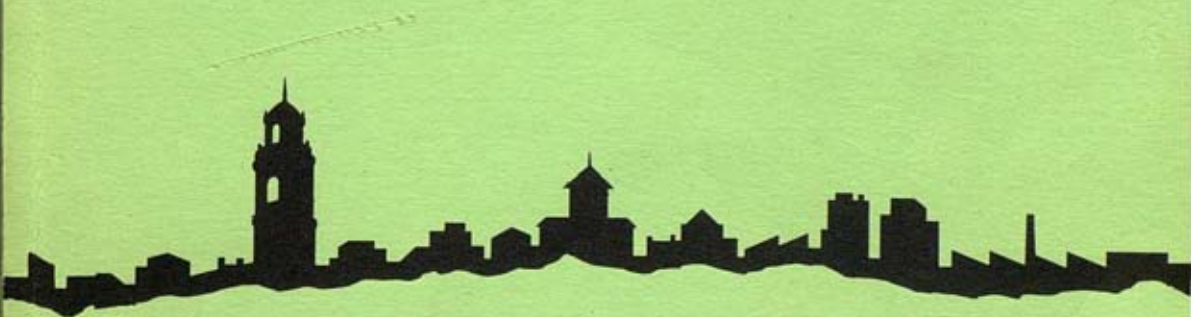

PER UNS AJUNTAMENTS COM CAL

PRINCIPIS DE GOVERN MUNICIPAL

**ESQUERRA
REPUBLICANA
DE CATALUNYA**

MUNICIPALS 1983

1983 ??

PRINCIPIS DE GOVERN MUNICIPAL

FUNDACIÓ JOSEP IRLA

Biblioteca

115(ERC) / R.87

PRESENTACIÓ

L'administració municipal és la més pròxima dels ciutadans i la que més directament influeix sobre llur vida quotidiana. Per tant en les eleccions municipals, molt més que en les altres, els electors poden jutjar fàcilment de la bondat dels programes i sobretot dels principis que els inspiren. Esquerra Republicana de Catalunya ha considerat doncs, com un deure ineludible fer conèixer les bases que han de guiar la nostra acció municipal, bases que es deriven de la nostra ideologia ben coneguda, nacionalista i esquerrana, al servei de Catalunya i del seu poble.

Per nosaltres democràcia és acatament de la voluntat popular, participació ciutadana i respecte de les minories. I una administració municipal democràtica és una administració oberta i al servei de tots. Reclamem doncs informació objectiva, transparència i comptes clars. Reclamem també igual tracte per tothom, que els serveis municipals tinguin la mateixa qualitat per tots i que els barris i les zones perifèriques no estiguin menys ben atesos que les zones residencials.

Per nosaltres la democràcia a Catalunya és inseparable de la defensa de la catalanitat. L'administració municipal ha d'ésser una eina de recobriment nacional. Després d'aquests anys lamentablement perduts, durant els quals no s'ha aconseguit encara esborrar l'empremta del franquisme, reclamem una acció positiva dels municipis que ens permeti de recatalanitzar el país.

En fi, per nosaltres la democràcia és també la recerca del més gran benestar per tothom. Vivim temps difícils i encara que no són els municipis els que poden resoldre els problemes de l'atur i de la crisi, cal que els municipis donguin l'exemple, als qui ens governen, de bona administració, d'austeritat i de rigor.

Aquestes són les línies mestres del nostre programa. El text que segueix és un desenvolupament detallat del que els homes i dones d'Esquerra Republicana es proposen de fer si la confiança dels electors els permet d'accedir als llocs de responsabilitat municipal.

Heribert Barrera
Secretari General

INDEX

- 1.- Introducció i punts programàtics prioritaris.
- 2.- Marc jurídic
- 3.- Marc econòmic i hisenda local
- 4.- Habitatge, urbanisme i obres públiques
- 5.- Serveis Municipals
- 6.- Comerç i Mercats
- 7.- Medi Ambient
- 8.- Sanitat i Salut
- 9.- Serveis Socials
- 10.- Ensenyament
- 11.- Cultura
- 12.- Joventut
- 13.- Esports
- 14.- Seguretat

INTRODUCCIÓ I PUNTS PROGRAMÀTIC PRIORITARIS

1.- IMPORTANCIA DE LES ELECCIONS MUNICIPALS

La política municipal és el factor més important en el conjunt de la moderna sociopolítica. L'administració municipal és la peça medul·lar en l'ordre democràtic, com a garantia de la participació ciutadana immediata, com a fòrum administratiu no complitat i pròxim als fets, com a expressió genuïna del principi democràtic i com a factor d'activament del sentit comunitari de la població.

L'administració municipal garanteix un alt grau de control per part dels individus, dona a les minories una oportunitat especial d'intervenir en el procés de formació de la voluntat i, en el marc de les societats industrials i de masses, és un instrument per a establir uns ponts entre els electors i els elegits. Simultàniament rendeix una aportació a la tecnificació administrativa i a la descentralització política.

2.- PROBLEMATICA GENERAL

Els municipis s'enfronten actualment amb nombrosos problemes en llur política quotidiana. L'administració municipal, com tots els altres nivells de l'administració pública, ha sofert un canvi ràpid i profund derivat del progrés tecnològic i de la mutació de les estructures socials. Aquesta transformació estructural s'agreuja, a l'Estat Espanyol, per la manca d'un marc jurídic adequat, en continuar vigents les lleis del règim anterior, malgrat haver assolit la democràcia ja fa set anys.

No obstant, això, independentment del marc legal, es plantejen unes altres qüestions:

- un creixent entrelleçament dels municipis amb altres òrgans de l'administració.
- és cada vegada més difícil la delimitació entre competències locals i superlocals, sota el signe de la progressiva racionalització de la gestió.
- les actuacions encaminades a augmentar l'eficàcia i a aplicar mètodes administratius pròxims als fets, comporten el perill d'eixamplar les distàncies entre el ciutadà i els seus mandataris.

1.2

- l'exageració unilateral de l'eficiència administrativa pot portar a un afèbliment de l'autonomia municipal.
- els camps d'administració voluntària dels municipis queden reduïts a poc a poc, ja que l'estat modern amplia els camps de l'administració delegada i de les funcions obligatòries.
- en el sistema de transferències financeres vinculades a determinats objectius, són predeterminades de tal manera les decisions dels òrgans administratius municipals, que resulta menystinguda l'actuació a favor dels ciutadans.
- també la planificació estatal ha produït una considerable restricció de la llibertat de configurar i de decidir, per part dels municipis.

Per totes aquestes raons, cal exigir, una profunda reforma funcional que abasti tant al sector de l'administració de serveis com l'esfera de la possible autonomia local, mantenint el principi bàsic que la dotació financera ha d'estar d'acord amb les competències designades.

3. - PUNTS PROGRAMÀTICS

- a) La funció dels municipis no ha d'ésser exclusivament de gestió administrativa, sinó que cal impulsar la realitat local i la imatge del municipi vers l'exterior, tot fomentant les seves activitats bàsiques.
- b) En tots aquells camps que encara no siguin de competència municipal, però que afectin el municipi, els Ajuntaments han de defensar davant d'altres instàncies de l'administració pública les solucions que creguin adients.
- c) La política d'Esquerra Republicana de Catalunya segueix fonamentalment dues coordenades, pel que fa als serveis:
 - igualació de la ciutat, és a dir, bo i, mantenint llurs particulars característiques, tots els barris i zones de la ciutat han d'ésser dotats d'igual infraestructura bàsica, de serveis i equipaments. La qualitat i la quantitat dels serveis prestats per l'Ajuntament ha de ser homogènia.
 - potenciació de la qualitat dels serveis propis de competència municipal.
- d) Atenció a la inversió en relació amb les despeses corrents i especialment, la inversió generadora de llocs de treball, tot fomentant, en aquells municipis en els quals sigui possible, l'endeutament fins a límits i condicions raonables, amb la finalitat de proveir els pressupostos d'inversions.
- e) Defensa d'una veritable descentralització de l'organització municipal, de manera que el ciutadà estigui més a prop dels organismes decisoris. La descentralització, s'ha de complementar amb l'adequada transparència informativa.
- f) Dinamització de l'oferta cultural pels ciutadans, potenciant les associacions existents i endefant la millora dels serveis i equipaments culturals del municipi.
- g) Consideració de les mancomunitats entre municipis petits i mitjans per a serveis tècnics (residus, urbanisme, etc.), com a mesura racionalitzadora de costos, els quals permetin l'aportació d'avengos tecnològics.

- h) Màxima col.laboració amb la Generalitat, amb la finalitat de brindar als ciutadans una correcta atenció en el camp dels serveis socials, en especial pel que fa a la tercera edat, la infància en dificultats, la marginació social i la drogodependències.
- i) Atenció a les iniciatives ciutadanes, amb la finalitat de reforçar el teixit social i la creació de noves entitats.
- j) Atenció a la salut i, especialment, a la inspecció sanitària d'aliments i la coordinació dels centres d'urgències i d'assistència primària.
- k) Lluita contra els focus de pol.lució i les activitats destructives del medi natural. Control de l'atmosfera, de sorolls, les aigües residuals, etc.
- l) Una política tendent a la simplificació dels processos burocràtics, amb la modernització i la mecanització de l'administració, aplicant els nous medis informàtics allà on hi hagi el volum suficient per a llur utilització, o bé impulsant la creació de mancomunitats per a llur ús conjunt.
- m) Seguiment de criteris acurats per a la planificació de l'ús del sòl. Lluita contra l'especulació i les classificacions discriminatòries.

4. - LES ASSOCIACIONS O FEDERACIONS MUNICIPALS

Les associacions i federacions de municipis cal que disposin d'instruments legals per tal d'intervenir, en la preparació de lleis, decrets i preceptes generals, que afectin els municipis per part de la Generalitat i l'administració pública de l'Estat.

 MARC JURIDIC

1. - POSICIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ LOCAL EN L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA DE LA GENERALITAT

Qualsevol reforma del règim local ha de plantejar-se quina posició ocupen les comunitats locals al si de l'administració pública, concebuda com un tot. L'art. 5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya resol aquesta qüestió en el sentit que tant els municipis com les comarques i les demarcacions supracomarcal, són els espais estructurals de la Generalitat.

2. - TIPOLOGIA DE LES COMUNITATS LOCALS

Es evident que el municipi és l'entitat local primària, però al costat del municipi l'Estatut hi inclou les comarques i les demarcacions supracomarcal. No és admissible, en termes d'eficàcia i en termes de política nacional catalana, que aquests quatre nivells territorials s'articulin de la manera actual, sense comptar amb la inevitable presència de les entitats locals menors. Per això, en un esforç de síntesi, Esquerra Republicana de Catalunya presenta per el nostre país els següents nivells d'administració local:

- a) El municipi, vinculat estretament, com veurem, a la realitat comarcal. El municipi s'ha d'articular amb els submunicipis, en les seves versions rural (entitat local menor) i urbana (districtes o barris, propis de les ciutats).
- b) La comarca, concebuda com un segon nivell de l'activitat municipal, la configuració de la qual partiria de la divisió històrica de la Generalitat republicana, amb les correccions necessàries per tal d'adaptar-la a una situació nova en què ha de complir uns fins administratius molt concrets.
- c) La vegueria, com a fórmula renovadora de les actuals províncies, amb vocació d'absorció dels Serveis Territorials de la Generalitat, eliminant d'aquesta manera una administració paral·lela econòmicament insostenible i sense sentit en termes democràtics. La reforma que postulem exigiria una modificació de l'actual mapa provincial a través de la tramitació d'una Llei Orgànica al Parlament de l'Estat.

Si les comarques ofereixen una solució idònia als problemes dels petits municipis mitjançant uns serveis adequats d'assistència tècnica, econòmica i administrativa, les vegueries s'ofereixen com una fórmula de descongestió de les funcions acumulades al vèrtex de la Generalitat i als seus serveis perifèrics i, correlativament, com a instrument de la necessària vertebració territorial de Catalunya.

Per Esquerra Republicana de Catalunya, l'Àrea Metropolitana de Barcelona ha de concebre's com una regió amb règim especial i amb competència per a la prestació de serveis comuns a tots els municipis que la integren, de manera que la Corporació respongui realment als problemes de l'Àrea. La confusió, en aquesta Àrea, entre les esferes atribuïdes a la comarca i a la vegueria, per raons socioeconòmiques d'unitat d'acció que evitin la proliferació de Consorcis i altres organismes "ad hoc" per a cada servei, no ha d'impedir la seva incardinació com a comunitat local en el marc de l'administració pública de la Generalitat. Alhora, les comarques d'aquesta regió serien utilitzades com a instruments de descentralització funcional.

3. - DISTRIBUCIÓ DE COMPETÈNCIES ENTRE LES COMUNITATS LOCALS

- a) El municipi, com a comunitat primària, regida pels principis de participació popular, autonomia i subjecció a les lleis estatals i autonòmiques que regeixen la seva organització i els seus serveis, tindrà totes aquelles competències que derivin de la satisfacció dels interessos que l'afecten. Això vol dir que els Ajuntaments tindran una assignació de funcions i, correlativament, de recursos, d'acord amb el principi general d'impulsar la competència autasuficient en el ben entès que els serveis que no puguin ésser assumits en eficàcia pel municipi hauran d'ésser-ho per la comarca.
- b) Els actuals serveis provincials de vies i obres, hospitalaris, i de desenvolupament agrari, industrial i turístic, hauran d'ésser transferits a la Generalitat. Alhora, haurien d'integrar-se a les noves vegueries tots aquells serveis que formen una administració perifèrica paral·lela de la Generalitat, és a dir, els Serveis Territorials d'urbanisme, activitats classificades, etc.
- c) Ultra dels serveis intermunicipals, la comarca hauria de prestar el servei fonamental d'assistència tècnica, econòmica i administrativa als municipis petits, de manera que llur comunitat primària s'articulés en un doble nivell: el de prestació de serveis i el d'una estructura de participació, radicats respectivament a la comarca i el municipi tradicional.
- d) La nova distribució descentralitzada de funcions i de recursos que Esquerra Republicana de Catalunya proposa hauria d'abastar els barris de les ciutats, també en un doble nivell: estructura de participació ciutadana i organismes de gestió del municipi, en determinades matèries legalment transferides.

4. - ORGANITZACIÓ DELS DIFERENTS TIPUS DE MUNICIPIS

- a) Municipis de menys de 5.000 habitants. Esquerra Republicana de Catalunya propugna la concentració de poders en mans del Ple de l'Ajuntaments, la supressió de la comissió permanent i l'atribució d'una funció merament executiva al Batlle.

El principi de gestió compartida de tots els Regidors exigeix la formació de comissions sectorials que assumeixin les funcions tradicionalment desenvolupades per la Comissió Permanent i el Batlle. En els municipis amb nuclis diversos de població seran arbitrades les mesures necessàries perquè els representants de cada nucli de població diferenciat puguin incorporar-se activament al Ple de l'Ajuntament i/o a les comissions sectorials.

- b) Municipis de més de 5.000 habitants, excepte Barcelona. Defensem la dualitat d'un organisme suprem deliberant i resolutori, el Ple de l'Ajuntament, i dos òrgans executius -un de col·legiat -la Comissió de Govern- i el Batlle. Rebutgem, excepte en les excepcions que puguin acordar-se a través del règim de carta, el presidencialisme. El sistema proporcional d'elecció de Regidors pel Ple de l'Ajuntament continuaria en l'elecció de segon grau dels mateixos Regidors que han de formar part de la Comissió de Govern. La distribució de les diferents branques de l'Administració municipal es repartiria entre els Consellers, atesos per un funcionari cap de servei.
- c) Municipi de Barcelona. Els règim especial de gran ciutat no pot suposar la substitució de tècniques democràtiques per fórmules tecnocràtiques. Cal fer desaparèixer, per tant, la figura dels delegats o directors de serveis. Cada branca de l'administració municipal ha d'estar en mans d'un Regidor, atès per un funcionari de carrera, cap de servei. Els Regidors serien coordinats pel Batlle a través de la Comissió de Govern. Cada Regidor podria, a més, ésser president d'una comissió informativa amb la finalitat merament preparatòria dels assumptes que han d'ésser sotmesos al Ple de l'Ajuntament, la periodicitat del qual no hauria d'ésser inferior a una vegada cada dos mesos.
- El principi de descentralització exigeix que sigui reconeguda la personalitat jurídica dels barris o els districtes, amb funcions consultives i resolutòries, sense que això suposi de trencar la unitat del municipi, com no ho suposa, respecte dels municipis rurals, l'existència d'entitats locals menors.

5. - EL REGIM DE CARTA

Totes les comunitats locals -municipis, comarques, vegueries, Area Metropolitana de Barcelona- podrien comptar amb una carta orgànica que constituís l'expressió suprema del principi de diversitat i la màxima manifestació de l'autonomia local, com a constitució pròpia del tipus de comunitat de què es tractés. Esquerra Republicana de Catalunya pensa que és del major interès l'aplicació del règim de carta a les comarques.

La llibertat d'auto-organització dels municipis i altres comunitats locals ha d'ésser amplia, dintre dels límits fixats per la llei autonòmica de Règim Local.

6. - EL RESPECTE A LES MINORIES I LA PARTICIPACIÓ POPULAR

Un correctiu necessari del règim representatiu, basat en les majories, exigeix d'instrumentar unes tècniques de respecte a l'opinió i a les iniciatives de les minories.

- a) Minories de regidors. El Ple de l'Ajuntament hauria d'ésser reunit pel Batlle, si ho sol·licita una quarta part dels Regidors, inclouent a l'ordre del dia els temes

que hi vulguin tractar, en un termini de deu dies. La infracció reiterada d'aquesta obligació legal per tres vegades consecutives, produiria la suspensió autonòmica del Batlle, i caldria que al Ple de l'Ajuntament, procedís a l'elecció d'un de nou, elecció en la qual es consideraria el Batlle anterior inelectiu.

- b) Minories de ciutadans. Esquerra Republicana de Catalunya vol introduir les tècniques de participació popular recollides a la Llei Municipal de Catalunya de 1933-34 a la nova Llei d'Administració Local. Aquestes tècniques són:
- la consulta popular
 - la iniciativa popular
 - el referèndum, d'acord amb l'article 149.1.32 de la Constitució.
 - la consideració de mecanismes de revocació dels electes.

7.- FUNCIÓ PÚBLICA LOCAL

Esquerra Republicana de Catalunya vol una reforma de profunditat de la burocràcia local, que caldria desenvolupar a l'entorn dels punts següents:

- a) Tecnificació i professionalització dels funcionaris, a través d'una carrera administrativa que motiví llur millorament progressiu.
- b) Manteniment de la neutralitat política del funcionari i de la neutralitat administrativa del polític, amb l'eliminació dels contractes administratius laborals sense lliure concurrència per tal d'acabar amb el clientalisme i la desaparició de delegats de serveis, directors, coordinadors i assessors executius, que creen un funcionariat paral·lel de dubtosa eficàcia professional. Esquerra Republicana de Catalunya és, en aquest sentit, bel·ligerant en la defensa de la moralitat de l'administració municipal.
- c) Potenciació de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, a fi de seleccionar i de formar els funcionaris administratius i econòmic-financers (secretaries i interventors), sens perjudici de participar, també, en la selecció i la formació d'altres funcionaris especialitzats en tècniques diferents, en col·laboració amb la Universitat i d'altres centres. Els titulats de l'Escola podran accedir a les places de les comunitats locals mitjançant la Direcció General de la Funció Pública de la Generalitat, previa convocatòria de les mateixes administracions locals.
- d) Incorporació dels anomenats "cuerpos nacionales", de manera que els actuals funcionaris d'aquests cossos s'integrin al cos de funcionaris públics de la Generalitat, sense discriminació d'origen, de llengua o de formació, i respectant la puntuació obtinguda per cadascu en el respectiu escalafó.
Els funcionaris han d'ésser nomenats al marge dels esdeveniments polítics, tenint en compte llur preparació i competència i d'acord amb la funció que han de desenvolupar, tot respectant el principi de lliure concurrència a les proves d'accés. L'Escola d'Administració Pública de Catalunya té una gran tasca a desenvolupar en aquest sentit.
- e) Reconsideració del marc de les relacions laborals. Un dels elements fonamentals de l'acció municipal són els funcionaris i altres treballadors de l'Ajuntament. A aquests darrers cal exigir-los professionalitat, atenció al públic, dedicació..

i això ha d'ésser directament proporcional a unes bones condicions de treball. En certa mesura seria pràcticament establir "millor organització de feina -- millor reclassificació professional -- millor salari -- millor servei".

Per tal de portar a terme aquest programa al si de la Corporació Municipal de Barcelona, hauríem d'establir els mecanismes necessaris per al seu compliment. És evident que avui l'Ajuntament no gaudeix de la infraestructura ni de l'organigrama necessaris per a estar a l'altura de les necessitats que planteja una ciutat com Barcelona. Tanmateix, el funcionari no és situat al lloc que li correspon professionalment, fins i tot li manca una especificació clara de les seves tasques i funcions.

Esquerra Republicana de Catalunya, creu que una ciutat no pot funcionar sense la participació dels ciutadans i que, consegüentment, cal aplicar als funcionaris i a la resta dels treballadors el principi de participació en tot el procés de decisió i de control d'allò que els afecta, la qual cosa implica un millorament de les relacions laborals i sindicals entre l'Ajuntament i els treballadors, "a millor col.laboració -- millor organització -- millor servei".

Així hom proposa en primer lloc, urgeix una reestructuració de plantilla, que nosaltres entenem que ha d'ésser l'adequació del funcionari al lloc de treball que li correspon, mitjançant una racionalització d'aquests mateixos llocs de treball existents avui, i la creació d'un nou organigrama de treball enquadrat dintre de la infraestructura de l'Ajuntament.

Delimitació d'una manera concreta i específica de les funcions dels càrrecs polítics que han d'ésser de responsabilitat global, deixant per als professionals (que hi són), el desenvolupament de les tasques concretes.

Adopció d'una política de reclassificació professional amb aplicació d'una normativa objectiva i transparent de promocions i ascensos.

Realització d'un estudi que condueixi a racionalitzar els conceptes salarials, encaminat a una millora de les pensions de jubilació i en tot allò que afecta la previsió social, que permeti de rebre el mateix import durant aquests períodes que el cobrat durant el temps en actiu.

Adopció d'una política d'apropament i d'enteniment entre la Corporació Municipal i els sindicats, que faciliti la negociació col.lectiva, evitant així la possible conflictivitat laboral.

Adopció d'una política de previsió de baixes, tant en el sentit d'ampliar al màxim les necessitats de la plantilla i/o corresponents suplències per baixes, i d'una política de formació adreçada al millorament professional dels funcionaris i de la resta dels treballadors de l'Ajuntament, que repercuteixi en un perfeccionament dels serveis en ampliar els coneixements i millorar les aptituds del personal al servei de la col.lectivitat.

Aplicació de noves tecnologies que simplifiquin les feines agilitzin els tràmits i permetin de desenvolupar noves tasques.

- f) Creació, al costat dels cossos o dels grups d'administració general, d'un nivell directiu per als funcionaris de l'administració de règim especial, als quals seran reservades les places de cap de servei o cap d'àrea, en dependència directa del Regidor que correspongui.
- g) Planificació i informació. Cal planificar tota l'actuació municipal, que permeti un aprofitament més gran dels recursos financers, naturalment escassos, i assenyalar els objectius que hom consideri prioritaris. Aquesta planificació implica l'existència d'uns serveis locals, amb nivells òptims d'explotació econòmica, els quals podrien establir-se mancomunadament a nivell

comarcal, i d'aquesta manera s'ordenaria el territori en comarques adaptades a l'entorn geogràfic i econòmic. Això significa la creació d'uns registres permanents que permetin una informació continuada i al dia dels dèficits actuals en equipaments socials.

B. - DESCENTRALITZACIO I PARTICIPACIO

El municipi ha de representar, autènticament, les aspiracions dels ciutadans de la comunitat, la qual cosa només pot obtenir-se per mitjà d'una participació ciutadana efectiva, de la successiva democratització dels òrgans de control dels serveis (ja sigui per mitjà de comissions, associacions de veïns, partits polítics o sindicats) i el respecte a les aspiracions dels grups minoritaris, sempre que no atemptin contra el benestar general i siguin perfectament compatibles amb les aspiracions comunitàries.

Ara bé, promoure la participació no es pot pas fer sense impulsar la descentralització. Perquè, una veritable descentralització per a apropar l'Administració als administrats i una sincera participació perquè tothom, veïns i veïnes, pugui integrar-se a les tasques comunes del govern de la ciutat.

El 1979, quan hi hagué les primeres eleccions democràtiques als Ajuntaments, Esquerra Republicana de Catalunya ja defensava aquest principi tot assenyalant: Els barris han d'ésser els protagonistes de la política municipal. Avui això no tan sols continua vigent, sinó que és del tot imprescindible.

En el cas de Barcelona, cal només pensar en el gegantisme de la ciutat, la complexitat del tràmit burocràtic, les ineficiències de la gestió centralitzada, l'allunyament dels ciutadans dels centres de decisió municipal, les distintes necessitats de tots i cada un dels barris que componen la ciutat, entre moltes altres coses.

La descentralització i la participació ciutadana s'han, doncs, de dur a terme. I cal fer-ho d'una manera immediata, malgrat les restriccions de tota mena, àdhuc sense ni tan sols haver-se promogut en aquest quatre anys l'impuls legislatiu adequat. És per això que l'esquema operatiu que proposa Esquerra Republicana es fonamenta en una síntesi ben cenyida, en aquests punts:

- a) Una nova divisió territorial dels districtes, que respecti la personalitat dels barris.
- b) Uns organismes descentralitzats a cada un d'ells, que permeten de construir els Consells de Districtes com a veritables entitats de gestió de la corresponent demarcació territorial.
- c) Una reglamentació que, alhora que permeti d'establir els Consells de Districte d'una manera paral·lela a la del Ple Municipal, doni entrada a les diferents associacions de veïns i entitats del barri que gaudeixin de la representativitat suficient.
- d) L'atorgament de les corresponents facultats perquè aquests organismes tinguin plena capacitat iniciativa i de proposta, així com l'opció d'introduir punts a l'ordre del dia del Ple Municipal.

MARC ECONOMIC I HISENDA LOCAL

I. - INTRODUCCIO

La situació de les hisendes locals, malgrat un cert augment de llur protagonisme als darrers temps, es caracteritza pel desenvolupament d'una política tapaforats, motivada per la manca de directius clares. Així, a mesura que creixien les necessitats dels municipis, s'improvisaven subvencions als Ajuntaments, o aquests mateixos aplicaven impostos, taxes de difícil justificació, etc. per tal de cobrir les exigències de la hisenda municipal.

Breument, es pot resumir aquesta situació en els següents trets:

- a) La inexistència d'un marc legislatiu que ordeni jurídicament les hisendes locals d'una manera coherent.
- b) La confusió derivada de la manca d'un planejament global entre els diferents nivells de l'administració (Estat, Generalitat, els mateixos municipis), a l'hora de posar en marxa el procés autonòmic.
- c) Una estructura fiscal de les hisendes locals rígida, inflexible i pròdiga en quantitat de figures impositives. En aquest sentit, cal dir també que hi ha moltes figures antiquades i que són en mans de l'Estat els impostos progressius i elàstics. La majoria dels tributs són quantitats fixes i no tipus impositius, d'elevat cost de recaudació
- d) La descompensació fiscal vertical derivada d'aquesta estructura fa necessàries les subvencions estatals per a cobrir els dèficits de les hisendes locals. Aquestes subvencions, moltes vegades, s'otorguen per raons polítiques. Cal assenyalar que les subvencions reforcen els criteris centralistes, en no existir garanties per tal d'exercir l'autonomia financera municipal entesa en el seu sentit ampli, és a dir, competència normativa, competència sobre la decisió de gastar, competència pressupostària, competència fiscal i competència de gestió.

II. - DIRECTIUS LEGISLATIVES PER A REORIENTAR LA FISCALITAT MUNICIPAL

II. A. - Principis bàsics

Cal, per una banda, la recerca de noves fonts fiscals que permetin de reforçar l'era ri municipal i, per altra banda, és urgent d'efectuar una anàlisi qualificativa destinada a obtenir recursos d'una manera coherent i racional, és a dir, coordinada.

La normativa referent a la fiscalitat municipal, s'hauria de fonamentar en els principis següents:

1. Principi d'autonomia financera, entès en el sentit de:

- a) Competència normativa, si bé limitada a un nivell reglamentari, que es desenvoluparia a través de les Ordenances fiscals o tributàries, ja que els municipis no poden tenir un veritable poder legislatiu, que correspon al Parlament de l'Estat i/o al Parlament de Catalunya. Fins i tot, en funció del contingut de la Llei estatal reguladora del sistema fiscal local, els municipis s'haurien d'ajustar a les disposicions reglamentàries de la Generalitat de Catalunya.
- Nogensmenys, en qualsevol supòsit, caldria atorgar als municipis la potestat per a fixar els tipus de gravamen dels impostos dintre d'uns límits màxims, respectant, però, una regulació uniforme respecte als restants elements essencials dels tributs. Aquesta potestat es considera irrenunciable, per tal com és l'únic procediment idoni que permetria als municipis d'abastar una certa flexibilitat en llurs ingressos. I, d'altra banda, el suggeriment és coherent amb les recomanacions del Consell d'Europa.
- b) Competència sobre la decisió de gastar. Els municipis no han de quedar condicionats quant a llurs decisions de despeses. Per això, tal com és assenyalat més endavant, les subvencions específiques, que suposen una retallada de l'autonomia municipal, s'han de considerar absolutament excepcionals.
- c) Competència pressupostària. Els pressupostos dels municipis no han d'ésser sotmesos a fiscalització superior, sinó només a un control "a posteriori" de legalitat. Cal propugnar l'establiment del pressupost únic, amb la finalitat de donar transparència a l'activitat financera dels municipis. Això comporta l'eliminació definitiva dels pressupostos extraordinaris i dels pressupostos especials. Aquests últims, com ha demostrat l'experiència -ben palesa, per exemple, a l'Ajuntament de Barcelona-, en comptes de dur a una millor gestió, provoquen, de fet, una major despesa, sobretot a través de la creació de llocs de treball ficticis.
- d) Competència fiscal sobre el producte d'ingressos d'altres nivells de govern, ja sigui l'Estat o la Generalitat de Catalunya. Això propicia el sistema de participacions i de recàrrecs (i, adhuc, de les subvencions generals o no condicionades), que tenen l'avantatge d'estalviar gairebé totalment costos de gestió.
- e) Competència administrativa o de gestió en l'àmbit tributari, d'acord amb la qual els municipis han de poder administrar els seus propis tributs, sens perjudici que, si les circumstàncies ho aconsellessin, establissin una coordinació entre ells i/o amb la Generalitat, per tal de reduir els costos de gestió.

2. Principi de suficiència. D'antuvi, cal recordar que la Constitució no estableix explícitament el principi d'autonomia financera dels municipis (arts. 137, 140 i 142), sinó únicament el principi de suficiència, que significa la garantia d'un volum d'ingressos ordinaris adequats a les necessitats de despesa.

Per això, és prudent d'insistir en el fet que la legislació de règim local no hauria d'atorgar als municipis més competències finalistes que les que poguessin complir en termes financers. És a dir, malgrat que sigui molt recomanable una autonomia municipal d'actuació, aquesta s'ha de posar en relació amb els recursos disponibles, la qual cosa duu a considerar que la normativa funcional dels Ajuntaments s'ha d'estudiar conjuntament amb la normativa reguladora dels ingressos.

3. Principi de solidaritat entre tots els municipis de Catalunya, per tal de garantir la solidaritat interterritorial. En aquest sentit, Esquerra Republicana de Catalunya propugna la creació d'un Fons Fiscal Intermunicipal de Catalunya, aplicant equitativament d'acord amb mòduls objectius, el que disposa l'art. 48 de l'Estatut.
4. Principi de simplificació, és a dir, exigència d'evitar costos de gestió innecessaris, reducció del nombre de figures tributàries i potenciació de les participacions i recàrrecs.
5. Principi d'eficàcia d'actuació i de resultats, mitjançant la substitució dels actuals tributs amb finalitat no fiscal per la multa coercitiva regulada per la Llei de Procediment Administratiu.
D'altre banda, Esquerra Republicana de Catalunya, creu que convindria establir una homologació de terminis de presentació de declaracions amb efectes tributaris, eliminant les diferències existents entre les Ordenances fiscals dels Ajuntaments. Aquest objectiu hauria d'assolir-se a través de la Generalitat.

11.B. - Manifestacions concretes en l'àmbit tributari

1. Reducció dràstica del nombre de taxes, que caldria refundre en els impostos a què seguidament al·ludirem.

Cal no oblidar que les taxes representen una pressió tributària indirecta sobre el ciutadà, força remarcable i sense un rendiment net que les faci, a bastament, necessàries. A més, algunes taxes actuals són difícilment justificables, com les de llicència d'obres o de llicència d'obertura d'establiments. No es tracta, però, de perdre els ingressos corresponents, sinó d'obtenir d'una manera més justa i més racional el mateix resultat a través d'impostos i de participacions i/o de recàrrecs.

2. Modificació de la normativa de les contribucions especials. El problema fonamental de les contribucions especials és la ineficàcia del tribut, fins i tot en el règim especial de Barcelona. Esquerra Republicana de Catalunya creu que cal suprimir-la, seguint el model italià. Ara bé, aquesta és una mesura que per la seva complexitat és de difícil aplicació immediata. Per això proposem que, com a mínim, es reguli d'una manera diferent. Els trets fonamentals que hauria de tenir aquesta nova regulació són els següents:

- a) Fer sempre obligatòries les contribucions especials en els supòsits predeterminats per la llei. Res, doncs, de discrecionalitat -que és quelcom procliu a l'arbitrarietat-, sinó garantia de la seguretat jurídica, en el ben entès que sempre és preferible una justícia relativa que no la inseguretat.
- b) Determinar el fet imposable o l'acreditament del tribut, és a dir, el naixement de l'obligació a contribuir, no en l'obtenció del benefici -tal com deixa suposar la legislació actual-, que pot ésser discutit cas per cas, sinó en l'acord municipal d'aprovació de les obres, condicionat al requisit d'eficàcia de la seva realització. D'aquesta manera la regulació de les contribucions especials s'apropia a la dels tributs, cosa segons la qual, tan aviat com fos fet l'esmentat acord, es podrien practicar liquidacions provisionals. A més, s'aconseguiria d'accelerar l'execució d'obres, per tal com els Ajuntaments disposarien de cabdals per a finançar-les. No s'ha d'oblidar que les contribucions especials són un tribut afectat; ja que el seu rendiment s'ha de destinar al finançament de les obres que el justifiquen.

c) Ampliar l'àmbit dels subjectes passius, de manera que ho fossin, ultra els propietaris -que podrien traslladar una part de la càrrega tributària sobre els arrendataris- també directament els empresaris i els professionals. Els mecanismes tècnics, en aquest sentit, podrien ésser ben diversos, però caldria mantenir-ne el principi.

3. Conversió de la contribució territorial urbana en un veritable impost municipal propi, galrebé el més important, tal com existeix a d'altres països d'Europa i com ho propugna el mateix Consell d'Europa.

La gestió de l'impost podria ésser de gestió exclusiva dels Ajuntaments o com partida -modificant, però, el règim dels actuals consorcis-, si bé en qualsevol cas el municipi hauria de tenir potestat per a fixar el tipus de gravamen dintre d'un límit màxim assenyalat per la llei i que recaigués sobre el valor de l'immoble. Els valors s'haurien d'actualitzar, com a màxim, cada dos anys. En aquest sentit, la Generalitat podria tenir-hi un paper important, amb la finalitat d'homologar els valors immobiliaris a efectes tributaris (vid. Llei de Cessió de Tributs a la Generalitat de Catalunya).

La càrrega tributària hauria de distribuir-se entre els propietaris i els ocupants -si no fossin ja propietaris-, d'acord amb percentatges, seguint el model anglès. Aquest impost hauria de refundre la majoria de taxes existents, relatives a la propietat immobiliària, així com l'impost sobre solars.

4. Supressió, com s'acaba de dir, de l'impost de radicació, la inadequada tècnica del qual és notòria i duu a situacions injustes, així com l'impost sobre solars, que quedaria absorbit per l'impost territorial, i de l'impost de circulació, que podria canviar-se per una participació en el preu de determinats carburants, per a distribuir mitjançant el Fons Fiscal Intermunicipal de Catalunya.

5. Elevació del tipus de gravamen de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys, amb coherència amb l'esperit que informa l'art. 47 de la Constitució. Respecte a aquest impost de plus-vàlua, Esquerra Republicana de Catalunya creu que es podria perfeccionar la normativa actual amb les prevencions següents:

- L'adquirent que en les transmissions oneroses tingui la condició de substitut del contribuent, haurà de repercutir sempre sobre el transmissor l'import de la quota tributària. Per a possibilitar això, podria pensar-se, també, en algun sistema de liquidació periòdica, independentment de la transmissió.
- Els valors inicial i final dels béns serien els mateixos calculats per a l'impost sobre la propietat immobiliària i, tan sols si aquests valors manquessin, s'utilitzarien els tipus unitaris fixats pels Ajuntaments.
- El valor inicial i, si s'escaigués, l'import de les contribucions especials i de les millores permanents, es corregirien automàticament amb els índex de cost de la vida del conjunt de municipis catalans, publicat per la Generalitat.
- L'impost corresponent als terrenys pertanyents a persones jurídiques podria ésser objecte, prèvia sol·licitud dels contribuents, de liquidacions provisionals anuals, a compte de les liquidacions decennals definitives.
- Les quotes de liquidacions especials, pagades durant el període d'imposició per raó del terreny transmès, tindrien el caràcter de tribut a compte de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys i, per tant, reduirien la quota d'aquest darrer.

6. Ampliació dels fets imposables específics de l'impost sobre despeses sumptuàries i sobre la publicitat.

6.1. - En l'impost sobre despeses sumptuàries -que s'hauria de denominar impost sobre consums específics municipal-, i a reserva del que resulti de la implantació de l'IVA, els fets imposables específics serien:

- a) Les estades en qualsevol establiment hotel·ler classificat com de dues estrelles o més.
- b) Les consumicions en qualsevol establiment hotel·ler, en el ben entès que les esmentades consumicions no formin part dels anomenats "serveis ordinaris".
- c) Les entrades i les consumicions en locals d'espectacles públics, sales de festes, casinos i sales de joc, discoteques i altres locals similars.
- d) Els guanys obtinguts com a conseqüència de traveses fetes en espectacles públics.
- e) La inscripció, a tall de soci, en societats o cercles esportius o d'esbarjo, sempre que les quotes d'entrada siguin superiors a les quantitats que fixi cada Ajuntament.
- f) L'aprofitament de vedats privats de caça i de pesca, prescindint de la manera d'explotació o de gaudi de l'esmentat aprofitament.
- g) La utilització de serveis d'auto-taxi i d'altres vehicles de lloguer.
- h) Les adquisicions d'articles de luxe que tinguin un caràcter sumptuari.

6.2. - Respecte a l'impost sobre la publicitat:

- a) Gravaria l'exhibició i la distribució de rètols i de cartells, així com la publicació d'anuncis que tinguessin per objecte donar a conèixer articles, productes o activitats de caràcter industrial, comercial o professional.
- b) No hi quedaria subjecte la publicació d'anuncis a través de la ràdio i la televisió, llevat la realitzada mitjançant emissores exclusives de Catalunya.
- c) El tipus de gravamen hauria d'ésser uniforme en tot el territori català i, sempre que fos possible, ha de consistir en alíquotes sobre el preu de la publicitat.
- d) L'aprofitament de la via pública ha d'ésser restrictiu i gravar-se, significativament, en aquelles activitats amb afany de lucre i que puguin pertorbar la circulació ciutadana normal.

7. Eliminació dels tributs amb finalitat no fiscal (vid. arts. 473 i següents de l'actual Llei de Règim Local), tal com abans s'ha dit, i possibilitat d'aplicar la multa coercitiva prevista per la Llei de Procediment Administratiu.

8. Recòrrers:

- a) En els supòsits i límits previstos per la llei de l'Estat -i/o, si fos possible, Llei del Parlament de Catalunya- els municipis podrien establir recòrrers almenys sobre l'impost de rendes de persones físiques i societats i els tributs propis de la Generalitat.

b) Els Ajuntaments podrien substituir l'aplicació de contribucions especials per a l'establiment de recòrrecs transitoris sobre els impostos referents a la propietat immobiliària, a les empreses i professions, a la publicitat i als consums específics.

9. Subvencions. Les subvencions específiques o condicionades per l'import de la despesa que haurien de finançar, tindrien només un abast excepcional i, per descomptat, solament per a finançar despeses d'inversió.

La nova Llei d'Administració Local ha de recollir que l'Estat i la Generalitat únicament podran comprovar el destí donat pels municipis als fons procedents de tributs de l'Estat, quan les subvencions siguin específiques o condicionades. Les subvencions generals han d'ésser substituïdes per participacions a càrrec del Fons Fiscal Intermunicipal de Catalunya. No obstant això, l'Ajuntament de Barcelona hauria de gaudir d'una subvenció general per tal de finançar serveis no rigorosament municipals.

10. Participacions. Les participacions haurien de nodrir un percentatge apreciable dels pressupostos ordinaris municipals. Cal recordar, en aquest sentit, l'article 142è de la Constitució.

Aquest percentatge s'hauria de fixar al voltant d'un 50% dels ingressos ordinaris dels Ajuntaments. No creiem prudent superar aquest límit, ja que podria afectar l'harmonia financera dels municipis, pel fet que dependrien de la política econòmica de l'Estat i qualsevol govern podria, en un moment determinat, retallar-ho com a mesura ràpida d'estabilització econòmica del país.

Les participacions podrien ésser localitzades o no localitzades. Aquestes últimes participacions, es distribuïrien a través del Fons.

11. Fons Fiscal Intermunicipal de Catalunya. El Fons es nodriria de participacions no localitzades, de subvencions de l'Estat i/o de la Generalitat i dels ingressos procedents de l'impost sobre la publicitat, en la part corresponent als anuncis a través de ràdio i televisió d'emissores exclusives de Catalunya.

Els recursos del Fons s'haurien de distribuir bàsicament, en funció de la població de fet, però també atesa la situació comercial o metropolitana, i incorporant-hi d'altres criteris, com les zones d'interès turístic, les ciutats-dormitori, els índexs d'atur, els desequilibris comarcals, etc. Tanmateix, podrien primar-se aquells municipis que es mancomunessin o, alternativament, s'agrupessin per tal de prestar serveis comuns, i aquells municipis que, utilitzant tots els recursos disponibles, no poguessin anivellar llurs pressupostos, prèvia qualificació d'aquesta circumstància per part de la Generalitat.

En el marc del Fons Fiscal Intermunicipal de Catalunya, hauria d'establir-se una subvenció igualadora amb la pretensió d'augmentar l'equitat horitzontal. Aquesta subvenció agafaria la base imponible de l'impost de la contribució territorial urbana. La Generalitat determinaria la base impositiva a igualar; encara que el tipus de gravamen de l'impost fos progressiu, l'aplicable per a calcular la subvenció seria de tipus únic. La subvenció sortiria de les transferències negatives que resultessin dels municipis que tinguessin una base imponible superior a la base objecte.

El Fons hauria d'ésser administrat per l'òrgan que determinés el Parlament de Catalunya, amb una representació majoritària de les associacions i les federacions

de municipis. En aquest sentit, Esquerra Republicana de Catalunya creu que s'hauria de progressar en la integració, en una de sola, de les actualment existents, sense adscripció a cap partit polític.

La Generalitat no ha d'establir limitacions o reduccions en la participació en els impostos de l'Estat a cap municipi, independentment que utilitzin tots els recursos financers disponibles o no. Ara bé, a través de la Llei Reguladora del Sistema Tributari Local, les participacions rebudes del Fons no podran superar un límit del valor total pressupostat (50%), i la part de la subvenció que excedeixi aquest límit serà reingressada al Fons.

II.C. - Final

Fins aquí, les directrius referents a una reorientació de la fiscalitat municipal a termini mitjà, en el marc de futures reformes legislatives.

Ara bé, Esquerra Republicana de Catalunya creu que la garantia definitiva de l'autonomia financera municipal s'enquadra en un plantejament molt més general que ha d'ésser l'objectiu final.

La nostra filosofia, en aquest sentit, s'assenta sobre dos grans principis:

- a) Que l'evolució global de la fiscalitat de l'Estat ha d'anar indissolublement lligada a l'evolució dels pressupostos municipals.
- b) Que cal anar a la implantació del sistema d'unitat fiscal, en el qual el ciutadà paga al sector públic, no pas amb impostos propis a determinat nivell d'administració pública, sinó amb impostos únics al sector públic considerat en la seva globalitat, amb les diferències tècniques necessàries, el model anglès.

III. - MESURES IMMEDIATES

Amb caràcter immediat, Esquerra Republicana de Catalunya propugna, com a trets definitoris de la seva política pel que fa al programa legislatiu:

- a) Una política clarificadora de la mateixa fiscalitat municipal i dels impostos cedits, amb la desaparició d'algunes de les figures actuals i la revitalització d'altres, en especial la contribució territorial urbana, amb llibertat de tipus impositius, en un disseny com l'exposat anteriorment. Cal impulsar la desaparició d'impostos tan singulars com el de radicació, les contribucions especials per a millores, etc.
- b) Un marc financer que permeti una política de taxes, de manera que aquestes corresponguin a contraprestació per serveis diferenciats, i no pas com a l'actuat, a serveis bàsics generals, els quals han d'entrar en llur prestació dins la fiscalitat general.
- c) Les transferències per necessitats s'han de realitzar d'acord amb un marc de factors objectius, més que no pas en funció de la població corregida.
- d) Una política de subvencions a través del Fons Fiscal Intermunicipal de Catalunya, en la qual quedi recollida la figura de la subvenció igualatòria, amb l'objectiu de garantir el principi d'equitat horitzontal: "igual tracte fiscal entre iguals".
- e) Conjunturalment, durant el temps que estigui pendent d'aprovació la Llei Reguladora del Sistema Tributari Local, augment de la participació de l'Estat en el Fons de Cooperació de les Hisendes Locals del 7% actual al 10%.

3.8

També, amb caràcter immediat, dintre de l'àmbit estrictament municipal, els regidors i batlles d'Esquerra Republicana de Catalunya es comprometen a:

- a) Impulsar la realització d'una auditoria sobre la situació de les finances municipals, en sis mesos a partir de la celebració de les eleccions. Del resultat de l'auditoria, en seran informats pertinentment els ciutadans. Igualment, realització d'una auditoria sis mesos abans de complir el termini del mandat.
- b) Comptabilitat analítica dels cost. Informació al ciutadà del cost de cada servei i del grau de cobertura dels diferents serveis per mitjà de les taxes cobrades.
- c) Supressió d'aquelles taxes en què la contraprestació de serveis no estigui ben definida.
- d) Aplicació dels criteris esmentats per a la supressió d'aquella imposició municipal en la qual la recaudació neta per figura impositiva no sigui rendable en relació amb el cost administratiu de la recaudació.
- e) Correcció de les greus deficiències en el sistema de cobrament i lluita intensiva contra el frau fiscal municipal. En aquest sentit, endegament del Padró Municipal Fiscal únic, com a mesura de transparència envers el ciutadà i de reducció de la burocràcia municipal. D'aquesta manera, el ciutadà podrà saber la suma de la tributació anual i serà facilitat el pagament fraccionat per trimestres.
- f) Es necessari impulsar el crèdit a les Corporacions Locals, pel qual seria interessant institucionalitzar-la per mitjà de la Generalitat.
- g) La missió dels Ajuntaments no és redistribuir la renda i, per tant, preconitzem una política unitària quant a l'aplicació de taxes i al grau de cobertura dels diferents serveis, sense d'altres excepcions que les imposades per les exigències socials amb les compensacions que hi siguin adients.

IV.- CONSIDERACIO ESPECIFICA

Aquestes mesures immediates són coherents, pel que fa a llur aplicabilitat, amb el nou model d'Hisenda Local que hom defensa als punts anteriors. Ara bé, hi ha problemàtiques crítiques, com la de la ciutat de Barcelona, que requereixen unes consideracions específiques.

Així, mentre no sigui de plena aplicació el nou model proposat d'Hisendes Locals, Esquerra Republicana considera que, per a Barcelona, són imprescindibles aquestes tres actuacions:

- 1.- L'establiment de mecanismes per tal de posar fi a la política d'acumulació de dèficits.
- 2.- L'ordenament del pressupost i les seves tècniques per tal de racionalitzar els ingressos i conferir austeritat a les despeses.
- 3.- Una gestió millor i més eficaç de tota l'activitat econòmica de l'Ajuntament.

En relació amb la primera, imprescindible tant per la quantia com per la dinàmica que comporta, la intenció d'Esquerra Republicana de Catalunya és no tan sols de procedir a llur liquidació sinó, sobretot, d'introduir-hi els mecanismes adequats perquè l'Ajuntament de Barcelona no sigui generador de dèficit "per se".

En aquest respecte, les mesures proposades són les següents:

- a) obtenció de contrapartides en la prestació de serveis no estrictament municipals.

- b) millora de les empreses municipalitzades.
- c) renegociació del Deute.
- d) increment de l'eficàcia fiscal, sense augmentar la pressió tributària.
- e) millora de les condicions dels contractes de prestació de serveis mitjançant la introducció de criteris competitius.
- f) reforma administrativa.
- g) eficàcia derivada del seguiment de la despesa com a conseqüència de la descentralització.
- h) reducció de la despesa sumptuària.
- i) control de les transferències corrents.
- j) política d'inversions amb retorn i, en qualsevol cas, no generadores de noves despeses ordinàries.
- k) modificació del calendari tributari per tal de millorar la gestió de tresoreria.

Pel que fa a la segona, hom pretén una reordenació de l'execució pressupostària, en base a:

- a) unificació del Pressupost per tal de posar fi, així, a la dicotomia entre un Pressupost Ordinari i un Pressupost d'Inversions.
- b) determinació de la quantia global pressupostada, en funció de les subvencions relatives al finançament de l'Estat.
- c) supressió de la pràctica dels Pressupostos especials.
- d) política de racionalitat en la percepció d'ingressos lligada, entre d'altres coses, amb la consideració com a impostos de taxes d'un caràcter no diferenciat.
- e) política de despesa basada en l'austeritat i en la transparència sobretot en els aspectes relatius a "d'altres despeses de funcionament especials"
- f) impulsos de la realització d'una comptabilitat analítica de costos.
- g) supressió de totes aquelles figures impositives, el rendiment de les quals no compensa els costos de gestió i de recaptació.
- h) simplificació i unificació, de cara al contribuent, de la liquidació de tributs afins
- i) creació d'un padró fiscal únic, com a instrument eficaç. alhora, de lluita contra el frau fiscal i de facilitat i claredat per al contribuent, ja que tot barceloní té el dret de saber allò que ha de pagar durant l'exercici i pels diferents conceptes.

Quant a la tercera, que pretén una millor administració econòmica de l'Ajuntament, Esquerra Republicana de Catalunya, proposa el següent:

Reforma en profunditat de la naturalesa i de l'estructura de les empreses de serveis municipals i dels òrgans de gestió. En aquells casos en què no obtinguin ingressos per causa de llur raó social, hom defensa llur reconversió en Unitats Operatives; en aquells altres casos en què hi hagi dependència municipal i encara que el servei corresponent no obligui legalment l'Ajuntament, hom defensa llur transformació en Òrgans Subvencionats amb Personalitat Jurídica Pròpia o bé en Societats Privades Municipals, segons la naturalesa del servei i la potestad de delegació de l'Ajuntament. Pel que fa referència al transport públic, Esquerra Republicana de Catalunya reclama, primer, la Llei de Finançament del Transport Públic i, mentrestant, considera que la millor solució és la d'integrar les actuals societats de gestió en una entitat metropolitana.

Finalment, i dins aquest capítol (pel que fa a les seves implicacions financeres) Esquerra Republicana de Catalunya considera indispensable la Creació d'un Servei de Promoció de la Ciutat, que tingui com a objectiu la capacitat d'iniciativa, de proposta i d'estudi dels suggeriments dels ciutadans, dels organismes de les entitats i del mateix consistori (polítics i tècnics), quant als grans projectes de transformació urbana i a la representativitat de la ciutat de Barcelona dins el concert mundial.

HABITATGE, URBANISME I OBRES PÚBLIQUES

1. - EL SOL COM A GENERADOR DE DISFUNCIONS SOCIALS

El sòl és un bé escàs, indispensable perquè el ciutadà pugui exercir la seva activitat social en el marc de la comunitat política més immediata, el municipi. A la societat actual el sòl ha estat i és un vehicle generador, per excel·lència, de plus-vàlues injustes. El model socioeconòmic vigent, configurat per les regles del lliure mercat, exigeix teòricament per al seu funcionament una relació directa entre el treball o el risc financer i el benefici. Aquesta relació no s'ha donat mai en les transaccions immobiliàries. El preu del sòl no va relacionat amb el treball o amb la inversió dels qui en detenten la propietat, sinó amb la proximitat als nuclis urbans, que comporten l'increment de la demanda del sòl, atesa la necessitat de creixement i de concentració dels serveix. Una demanda que comporta l'aparició dels intermediaris que el compren i el revenen sense fer cap mena de contribució social, ben al contrari, multiplicant la velocitat de circulació monetària amb el consegüent efecte inflacionari.

L'objectiu d'Esquerra Republicana de Catalunya és el de retornar les plus-vàlues que el sòl urbà genera al seu legítim propietari: tota la societat

2. - ACTUALITAT DE L'URBANISME MUNICIPAL

L'actuació urbanística dins l'esfera de competències municipals és relativament reduïda, però prou important si hi ha una idea clara de quins són els objectius d'equitat social que cal assolir. En aquest sentit, els Ajuntaments poden ésser uns importants elements correctors de les deficiències actuals.

- a) Situació del planejament vigent. Cal suposar que, després d'aquest primer mandat dels municipis democràtics, la major part tinguin ja aprovats els seus corresponents plans adaptats a la Llei del Sòl del 1975. Si no és així, Esquerra Republicana de Catalunya agilitzarà els tràmits per tal de tenir l'esmentat planejament enquadrat dins la normativa vigent, a fi d'acabar amb situacions transitòries de dubtosa legalitat.
- b) Inventari de la infraestructura i dels equipaments existents, per poder conèixer les necessitats reals. En cas de comptar amb un pla general aprovat, aquest inventari ja haurà estat realitzat. Només en el cas d'absència d'un pla general, cal procedir immediatament a la seva realització.

- c) Problema de l'habitatge. Convé conèixer l'estat en què es troba el patrimoni edificat. En el cas de l'habitatge, cal procedir a l'elaboració del cens, definint si la problemàtica plantejada és qualitativa o quantitativa. Cal adequar el tipus d'oferta a la demanda real existent (cost, superfície, etc.)
- d) Patrimoni municipal del sòl. Elaboració del patrimoni de l'inventari municipal del sòl amb les noves aportacions previstes en aquest, a través del 10% d'aprofitaments mitjans. Estudi de les possibilitats d'obtenir sòl a l'interior dels centres urbans. Establiment d'un cens de solars buits, amb la perspectiva de possibles permutacions.
- e) Actuacions dins el territori. Elaboració d'un informe per tal de conèixer l'estat real en què es troben les urbanitzacions de segona residència, existents al municipi.

3.- POSSIBLES ACTUACIONS

- a) Planejament. El cas més freqüent fóra el del desenvolupament del pla general aprovat. Esquerra Republicana de Catalunya es compromet que els plans no es converteixin en un document teòric, sinó siguin portats a la pràctica realitzant les previsions contingudes en el seu programa d'actuació, seguint les indicacions de l'estudi econòmic i financer.

En el camp del planejament, Esquerra Republicana de Catalunya proposa:

- la creació de comissions de seguiment, control i gestió del pla i formulació, en aquesta línia, dels projectes prescrits en el pla general, com a projectes parcials o especials de reforma interior.
- legalització d'urbanitzacions de segona residència, únicament en el cas que siguin irreversibles, amb l'objectiu de reduir al màxim l'àmbit físic de l'operació, cenyint-se al que sigui realment ocupat, independentment dels expedients disciplinaris que fossin necessaris.
- tallar radicalment tots els intents de noves urbanitzacions encobertes, ja sigui mitjançant càmpings de caravanes o parcel·lacions rústiques de gran extensió (1 Ha.)
- evitar tot ús del territori, contrari a la seva natura: rústica, forestal, etc.
- un sistema d'indemnitzacions i de compensacions als propietaris afectats pels canvis de qualificació urbanística dels terrenys.
- l'establiment de programes d'actuació a mitjà i a llarg termini i fer declaracions de prioritats urbanístiques que condicionin els successius equips de govern municipal.
- la supressió de la possibilitat de pressió privada o de grup, com a condicionant dels increments dels preus dels terrenys.

- l'orientació de l'urbanisme amb criteris adequats a la riquesa del país: ni els coeficients d'edificació no poden ésser sempre qualssevol, ni la cessió gratuïta de terrenys no pot exigir-se pròdigament.
- l'increment constant de patrimoni col·lectiu del sòl, nodrit, essencialment, pel rendiment de l'impost de plus-vàlua, sense cap més condicionament que el bé comú.

b) Inversions. Cal estudiar la capacitat d'endeutament de l'Ajuntament per tal d'utilitzar-la. Als estudis econòmics i financer del pla general hi haurà les directrius per a realitzar-ho dins el marc d'uns límits prudents.

En el camp de les inversions, Esquerra Republicana de Catalunya proposa:

- obres públiques. Completar les xarxes d'infraestructura de serveis (clavagueres, pavimentació, il·luminació, distribució d'aigües i depuració) amb l'objectiu de dotar d'un suport adequat l'habitatge (vid. programa de serveis municipals). Els vials d'accés al municipi i la cura i el manteniment de les vies perifèriques corresponen a l'Estat o a la Generalitat. S'haurà d'exigir, doncs, als seus òrgans, quan calgui, llur intervenció per a construir-los, substituir-los o millorar-los. Quant a la resta d'obres, és indispensable la seva programació a llarg termini i la planificació, per etapes, de llur realització.
Cada municipi, com és evident, requereix una programació diferent, en funció de la seva situació real. De la capacitat de projectar i de desenvolupar un bon programa d'actuació, en dependrà l'èxit de l'equip de govern d'un Ajuntament. Les directrius comunes que ERC propugna són aquestes: 1) no a la demagògia: Els programes han d'ésser abastables, les obres programades s'han de poder realitzar; 2) no a les obres innecessàries o monumentalistes o d'ornamentació, si d'altres obres són realment prioritàries; 3) no a la dispersió d'esforços econòmics. Un cop definides les prioritats, cal destinar-los el percentatge d'inversió més elevats; 4) sí al màxim esforç econòmic per a les obres que beneficiïn més ciutadans; a les obres que obrin horitzons de millorament futur del municipi amb poc pressupost; i a les obres que tendeixin a igualar urbanísticament els diferents nuclis del municipi, cosa que implica no destinar nova inversió als barris més elegants o més avabats, si els altres barris pateixen greus mancances d'obra pública.
- equipaments. Desenvolupament de les previsions del pla general o de l'estudi de necessitats d'equipaments i realització d'obres per tal d'augmentar el rendiment d'ús dels equipaments existents o bé construir-ne de nous.
- accessibilitat. Amb l'objecte d'oferir la necessària accessibilitat entre totes les zones del municipi, eliminant els compartiments estancs i els "ghettos" i relacionat no tan sols el cen-

tre amb la perifèria, sinó les zones entre elles, hom haurà de realitzar obres d'obertura de vies, millores, ampliacions, així com un estudi adequat de la xarxa de transports (vid. programa de circulació i transports).

- habitatge. Realització de plans especials tendents a la reconversió d'habitatges antics en mal estat, pertanyents al casc històric, així com dels habitatges nous que pateixin greus defectes de construcció. En aquest apartat, cal millorar el suport urbanístic de les operacions d'habitatges de masses realitzats els darrers anys, en els quals ha estat oblidat totalment l'àmbit urbà i la infraestructura, i realitzat únicament l'edifici-habitatge.

Cal que els Ajuntaments estableixin la concertació necessària amb la Generalitat per tal d'endegar la promoció pública d'habitatges en bones condicions físiques i econòmiques per als sectors socials més necessitats de la població. Aquesta promoció hauria de contractar les obres amb empreses locals o cooperatives a fi de pal·liar l'índex d'atur del municipi on es realitzin.

- creació de patrimoni. Mitjançant l'endegament dels plans parcials, s'obté sòl apte per a edificar, s'obté un sòl apte per a edificar, a través de la cessió esmentada del 10 % de l'aprofitament mitjà. Aquests sòls poden ésser de gran utilitat per a possibles permutes amb d'altres a l'interior dels nuclis urbans, en operacions de reconversió que tinguin un major interès públic.

Adquisició de sòl dintre dels sectors de sòl urbanitzable, de manera que l'Ajuntament pugui tenir una participació activa en la gestió dels plans de desenvolupament urbà. El patrimoni de sòl edificable de propietat municipal, quan arribi a tenir una certa importància, servirà per a la regulació del mercat del sòl i de l'habitatge.

4.- OBJECTIUS

- a) Ciutat habitable. L'objectiu d'Esquerra Republicana de Catalunya consisteix a aconseguir una ciutat on hom pugui viure i de la qual hom no senti la necessitat de fugir. Per això cal incidir en:

- millora de l'habitatge en sí mateix, no tan sols físicament sinó en les seves condicions d'accés econòmic.
- millora del suport urbanístic, tant en la infraestructura de serveis com en els equipaments comunitaris.
- preparació continuada de sòl urbanitzat i de sòl destinat a la creació de zones verdes.

- b) Participació. Cal afavorir la participació ciutadana en el terreny urbanístic, mitjançant:

- estudis de geografia urbana tendents a una correcta divisió en districtes, barris, etc. amb l'objecte de descentralitzar la gestió.
 - promoció de plans especial de reforma interior que, conservant el caràcter d'un barri o una zona concreta, resolguin els problemes específics manifestats pels mateixos ciutadans
 - creació de llocs aptes per a la participació, la reunió, i les activitats comunitàries
 - divulgar els temes urbanístics, de manera que tot el poble estigui permanentment interessat en les qüestions polèmiques i pugui aportar-hi solucions equitatives.
- c) Usos. El municipi ha de considerar-se com un conjunt plural i divers d'usos i activitats per tal d'evitar l'excessiva especialització dels barris o zones que el componen (ciutats-dormitori, centres terciaris, etc.). Els barris o les zones, mitjançant la reglamentació pertinent, han de tenir tot tipus d'activitats a fi d'ésser una autèntica comunitat social. Mitjançant la solució dels dèficits d'equipaments d'algunes zones, així com de les actuacions que les doten d'accessibilitat, hom pretén de disminuir la disparitat d'ús.
- d) Cal ésser intransigents en el compliment rigorós de la legalitat urbanística:
- aplicació de les previsions del pla general.
 - rigor en la concessió de llicències d'obres, així com en el control de les activitats urbanístiques territorials.

SERVEIS MUNICIPALS

1. - INTRODUCCIÓ

Els serveis públics municipals es poden prestar per gestió directa o indirecta, i també mitjançant la cooperació amb altres entitats de caràcter territorial o institucional (les mancomunitats, de les quals parlem en el punt següent, o bé la Generalitat).

a) La gestió directa del serveis pot adoptar les següents formes:

- gestionat pel mateix municipi, amb òrgan especial d'administració o sense.
- mitjançant la creació d'una fundació pública que gestioni el servei.
- òrgans subvencionats amb personalitat jurídica pròpia.
- mitjançant la creació d'una societat privada municipal.

b) En la prestació de determinats serveis, si hom considera més oportú un sistema de gestió indirecta (per exemple, l'eliminació de determinat tipus de brossa), per raons de dificultats tècniques per part del mateix municipi o bé d'abaratiment de cost, aquesta pot adoptar les modalitats següents:

- concessió
- concert
- gestió interessada
- societat de règim mixt en la qual el capital aportat haurà d'esser suficient per tal d'assegurar l'adient participació pública en la gestió.

En la gestió indirecta, Esquerra Republicana de Catalunya creu que cal mantenir sempre el principi de lliure concurrència empresarial, reservant-se l'administració municipal el dret a la inspecció i al control del servei prestat. D'altra banda, l'administració municipal ha de garantir també que la gestió dels serveis sigui realitzada per empreses modernes i competitives, amb l'aplicació de noves tecnologies i mètodes d'exploració racionalitzats, sense detriment de la qualitat del servei.

2. - MANCOMUNAMENT DE MUNICIPIS PER A L'EXPLOTACIÓ D'UN SERVEI O D'UNS SERVEIS

Molt sovint, la prestació de determinats serveis municipals de caràcter obligatori excedeixen les possibilitats econòmiques i financeres de molts Ajuntaments. D'altres vegades, el cost de l'exploració és molt alt a causa de la petita dimensió del

servei.

En aquests casos, Esquerra Republicana de Catalunya creu que cal assolir una major racionalització del servei, mitjançant la creació de mancomunitats de diversos municipis, per a l'explotació de tots aquells serveis que, per llurs peculiaritats, no poden ésser gestionats per un sol Ajuntament, o bé que llur explotació conjunta signifiqui un millor rendiment econòmic.

L'actual projecte de nova Llei d'Administració Local reconeix explícitament que no és necessari que, per mancomunar-se, els municipis pertanyin a la mateixa província i, en conseqüència, no és imprescindible l'existència d'una continuïtat territorial.

Els avantatges que ofereix el mancomunament de serveis poden resumir-se en el que segueix:

- Les economies d'escala, que no poden obtenir els mitjans suficients de caràcter propi, els assoleixen per explotació mancomunada.
- Les mancomunitats afavoreixen la introducció de noves tècniques d'explotació o bé la mecanització intensiva. En alguns serveis això significa un preu més baix amb una major qualitat i amb la possibilitat corresponent de disminuir la pressió fiscal sobre el ciutadà.

3.- DISTRIBUCIÓ D'AIGUA POTABLE I SANEJAMENT

- Tot nucli urbà ha de disposar del corresponent subministrament d'aigua potable domiciliària. Esquerra Republicana de Catalunya defensarà davant les instàncies de l'administració pública que correspongui l'extensió d'aquest servei als municipis que actualment no en tenen.
- Instal·lació de xarxes de sanejament als municipis que encara no en tinguin, així com de plantes depuradores d'aigües residuals, quan el volum de càrrega contaminant de les aigües ho aconselli.
- Control sobre les indústries i el vessament d'aigües residuals a cabals públics, sense que hi hagi hagut prèviament una depuració, aplicant la normativa vigent aprovada pel Parlament de Catalunya. El tractament d'aigües residuals és especialment important atès que, independentment del dany ecològic que produeix la no-depuració, encareix el subministrament a causa de les mesures addicionals que s'han de prendre per l'excés de càrrega contaminant.
- Altres actuacions:
 - estudis de previsió de les necessitats futures de la població, amb la planificació immediata necessària.
 - vigilància estricta i inspecció del servei a les urbanitzacions privades.
 - previsió en l'instal·lació de preses d'aigua per a recs i també contra incendis.
 - control sanitari periòdic en el doble vessant d'aigua per al consum humà i possibles focus infecciosos o contaminants.
 - inspecció permanent de la marxa de la prestació del servei.
 - instal·lació de fonts públiques i vigilància de les que hi hagi en funcionament.

4. - RECOLLIDA DE BROSSA

- a) Finançament. Esquerra Republicana de Catalunya creu que la recollida i l'eliminació dels residus urbans, així com la neteja (vid. punt de neteja viària), ha d'anar a càrrec dels recursos municipals provinents de la fiscalitat general, i únicament per imposició de taxes de recollida i l'eliminació de residus industrials, sempre que aquests entrin dins el sistema general del municipi. Durant el temps que encara no s'hagi modificat la fiscalitat general, hom calcularà la taxa mitjançant els costos analítics del servei.
- b) Mancomunitats. Esquerra Republicana de Catalunya fomenta la creació de mancomunitats per a l'equipament de moderns sistemes de recollida de residus urbans domiciliaris, procurant implantar recollides selectives i estandarditzades.
- c) En aquesta línia, defensem:
- implantació de sistemes de recollida hermètica als municipis on llur dimensió ho permeti.
 - implantació de l'estandardització de dipòsits amb rodes per a la recollida de residus a la via pública.
 - recollida selectiva del vidre amb contenidors especials i establiment de convenis amb centres i fàbriques de vidre, de tal manera que el producte econòmic resultant s'inverteixi en obres d'interès per al municipi.
- d) Implantació de sistemes d'eliminació dels mateixos productes en funció del volum, evitant els abocaments incontrolats per incineració, reciclatge, compostatge, etc. Cal insistir, en funció llur rendibilitat econòmica, en l'aprofitament de les deixalles: producció d'energia en el cas de la incineració, producció d'adobs orgànics en el cas del compostatge i reintroducció de matèries primeres en el cicle de consum, en el cas del reciclatge. En aquest últim, cal estudiar acuradament les dues línies possibles d'actuació: o bé de recuperació a partir de les deixalles, tal com es recullen gràcies a plantes de triatge més o menys automatitzades, o bé separació dels components aprofitables a l'origen pel mateix ciutadà, com ja hem proposat en alguns punts concrets.
- e) Creació, en els municipis superiors a 5.000 habitants, de serveis periòdics de recollida d'objectes de difícil o d'impossible eliminació pels sistemes normals de residus urbans.
- f) Control exhaustiu de les activitats industrials o d'altre tipus productores de residus, d'obligar a l'eliminació dels esmentats residus de manera ordenada i amb garanties ambientals, en el cas que no puguin ésser eliminats per l'Ajuntament corresponent.

5. - NETEJA VARIA

- a) Cal millorar la neteja dels carrers per mecanització progressiva, evitar l'augment de la mà d'obra i racionalitzar les despeses del servei. En la mesura que això sigui possible, la neteja viària ha d'ésser compatible amb el sistema de recollida de deixalles. Cal assenyalar que la mecanització, encara que requereix preus de maquinària elevats, pot ésser objecte, com ja hem esmentat, d'explotació conjunta i, malgrat la quantiosa despesa inicial que exigeix, resulta a preus finals més econòmics que els sistemes tradicionals.

b) Altres mesures:

- escampar provisionalment la neteja viària en els solars o espais públics, per tal que tinguin una utilitat (vid. programa d'obres públiques i urbanisme).
- col·locació de mobiliari urbà per tal de millorar la neteja: papereses, contenidors, etc.
- impulsar campanyes d'hàbit entre els ciutadans, respecte a la neteja viària.
- control permanent dels espais d'utilització col·lectiva mitjançant inspeccions periòdiques.

Mesures unitàries, recollida de brossa-neteja viària

- a) Esquerra Republicana de Catalunya creu que és extraordinàriament important que la pre-recollida, la recollida, el transport i l'eliminació de residus urbans es faci en funció d'una comparació de costos unitaris entre els diferents municipis amb l'adequada informació tècnica per a realitzar una millor contractació. Quan el sistema de gestió sigui indirecte, en aquesta matèria com en la neteja viària, es realitzarà per pública subhasta, i per un període no superior a cinc anys, procurant que s'estableixin uns mecanismes de revisió periòdica de preus, mecanismes que permetrien la incorporació de millores tecnològiques que abaratirien el resultat final.
- b) La fórmula d'eliminació de tot tipus de deixalles dependrà dels costos del tipus de planta i de la fórmula de finançament inicial (vid. programa de medi ambient).

6.- ENLLUMENAT

Tot el municipi ha de tenir el mateix estàndard amb la finalitat de cobrir les necessitats de tota la població de manera racional, sense marginar-ne cap sector. Aquest restarà implantat en funció de possibles noves tècniques, racionalitzant els costos i amb xarxes pròpies per a aplicar sistemes selectius d'obertura i tancament.

7.- CEMENTIRIS

El problema dels Serveis Municipals en aquest àmbit consisteix en la neteja i la vigilància dels recintes.

Per a solucionar-lo, caldrà un estudi dels serveis que donen les empreses Municipals d'aquesta àrea.

Estudi de la problemàtica dels cementiris parroquials. Preveure llur substitució per cementiris municipals. Estricta control de les taxes d'enterrament en tots els casos.

8.- CIRCULACIÓ I TRANSPORTS

Des d'un punt de vista general, els objectius bàsics que han de guiar la política municipal en les àrees de circulació i transports són:

- a) La potenciació del transport col·lectiu, establint una política que primí el trans

port públic respecte al privat i mantingui un equilibri adient d'ambdós mitjans de transport.

- b) La planificació i la coordinació del transport referent a grans àrees.
- c) La creació d'aparcaments per a vehicles privats a l'entrada de les ciutats, amb coincidència amb estacions o parades de Serveis Públics de Transports.
- d) La informació als usuaris dels Serveis de Transports Públics (recorregut, freqüència, horaris, etc.).
- e) L'establiment d'estacions centrals d'autobusos.
- f) L'adaptació de la xarxa de transports a les necessitats de tots els sectors de la població del municipi.
- g) L'ampliació en el nombre i l'extensió dels carrils-bus.
- h) La instauració de carrils per a vehicles de circulació lenta (bicicletes, velomotors).
- i) L'establiment d'eixos de circulació ràpida moderns, segurs i ben pavimentats a les entrades i sortides de les poblacions, evitant que afectin negativament l'equilibri urbà del nucli.
- j) La creació d'illes de vianants.

Barcelona i la seva àrea d'influència presenten els problemes específics propis de les grans ciutats. (Congestió circulatoria, dèficits en el servei de transport col·lectiu, crisi financera de les empreses de servei públic de transports col·lectius).

En aquest respecte, Esquerra Republicana de Catalunya proposa un Pla d'actuació per a tres anys basat en les següents accions:

- a) Racionalització del sistema d'explotació de les companyies.
- b) Millora de la qualitat del servei.
- c) Millora en els sistemes de seguretat.
- d) Responsabilització dels municipis de l'àrea metropolitana respecte a la problemàtica de les empreses de transports, en una primera etapa i, després, integració de les actuals societats de gestió en una entitat metropolitana.
- e) Equiparació, a efectes laborals, dels treballadors de les companyies de transports municipals amb els altres treballadors del mateix sector, o afins, que prestin servei en companyies privades.
- f) Eliminació de la superposició de línies entre el metro i l'autobús, tot intentant promoure el bitllet combinat, sempre que sigui possible.

9. - INTRODUCCIO DE NOVES TECNIQUES

Els Ajuntaments es poden considerar, també, com a unitats econòmiques de producció de serveis per als nuclis urbans. L'única diferència respecte a una unitat econòmica privada resideix en el fet que aquesta persegueix un benefici de lucre i, en canvi, un Ajuntament persegueix el màxim de benefici social. Naturalment, la forma d'assolir aquest benefici social ha d'ésser seguint criteris racionals d'explotació, és a dir,

critèris empresarials que augmentin progressivament les taxes de productivitat i arribi d'aquesta manera a uns costos mínims.

Aquesta és la raó fonamental de la mecanització. Per augmentar constantment la productivitat, s'ha de fer ús de la moderna tecnologia i introduir-la progressivament en la mesura que ho permetin els recursos financers. La utilització indiscriminada de mà d'obra que fan molts Ajuntaments, comporta alts costos de funcionament que, en definitiva, repercuteixen negativament en la pressió fiscal sobre el ciutadà.

Aquest darrer aspecte l'hem subratllat ja al punt en què parlàvem dels avantatges de les mancomunitats. Cal destacar, però, que la introducció de noves tècniques no ha d'ésser el resultat d'un criteri apriorístic d' "innovació a tot preu", sinó d'un examen acurat dels beneficis concrets que això comporta per a cada municipi específic.

 COMERÇ I MERCATS

1.- INTRODUCCIÓ I SITUACIÓ ACTUAL

Les competències municipals en l'àmbit del comerç són pràcticament totals. En conseqüència, Esquerra Republicana de Catalunya pensa que els Ajuntaments han d'intervenir amb energia per tal d'exercir un control equilibrat, paral·lelament al desenvolupament territorial i demogràfic de les nostres ciutats i els nostre pobles.

La situació actual es caracteritza per els següents trets:

- a) Unicament en matèria de sancions les competències són compartides pels Ajuntaments i la Generalitat. Tots dos organismes poden posar multes, prioritàriament a l'àrea relacionada amb el comerç de productes alimentaris. Aquestes sancions poden ser relativament quantioses en el cas de frau comercial per quantitat o qualitat dels productes. Fins ara, la política que s'ha seguit en aquest sentit ha estat irregular, dependent de la conjuntura de cada una de les situacions concretes.
- b) Les llicències d'apertura de nous comerços es concedeixen actualment sense cap tipus d'impediment, sense valorar l'oportunitat d'ubicació el lloc sol·licitat i els metres quadrats dedicats a la venda, al magatzem o d'altres instal·lacions. En aquest sentit, cal destacar que gairebé no existeixen estudis comercials dels diferents municipis on quedi especificat el nombre exacte de comerços de cada especialitat, la mitjana d'utilització de superfície, etc. per tal de potenciar un tipus determinat de comerç en aquelles zones d'abastiment deficient.
- c) En els nous comerços d'activitats "classificades", difícilment s'esgoten totes les condicions exigides a cada un d'ells per al seu funcionaments. Els Ajuntaments, en general, vigilen poc els sorolls, els fums, les pudors, etc. El reglament d'Activitats Molestes, Insalubres i Perilloses, de competència municipal, no és aplicat amb prou rigor.
- d) No s'ha impulsat prou que els Plans Generals d'Ordenació, així com els Plans parcials, considerin la possibilitat de crear àrees comercials específiques sense trencar, però, la correcta distribució d'usos que als senyalàvem al programa d'urbanisme i obres públiques.
- e) Pel que fa als mercats, que tenen un gran paper com a reguladors de preus, igual com els escorxadors municipals, pateixen d'un dèficit important quant a inversions pressupostàries per a manteniment i millares, així com de creació de noves places

de mercat en zones d'urbanització recent. Alhora, cal dir que les fires i les altres activitats de mercat tradicionals, extraordinàriament importants a les comarques agrícoles, no han estat suficientment promogudes.

- f) Finalment, cal assenyalar que no s'ha col·laborat amb la intensitat que seria desitjable amb les associacions de comerciants.

2.- POTENCIACIÓ I PROMOCIÓ DEL COMERÇ DE LA CIUTAT

Tota la ciutat es basa essencialment en el col·lectiu de ciutadans que hi habiten i en el nivell d'activitats econòmiques, comercials, mercantils, culturals, esportives, etc. que hi tenen lloc.

El fenomen comercial té una clara línia d'actuació de servei a la comunitat.

Per això creiem que la potenciació i la promoció del Comerç de la ciutat és imprescindible.

Aquesta política és evident que s'ha de portar a terme per la pròpia iniciativa comercial i, sense cap mena de dubte, els Gremis són les institucions destinades a aquesta finalitat.

Això no obstaculitza que, dins del marc on es desenvolupa, l'Ajuntament hagi d'emparar aquestes iniciatives a través de la seva política de govern, i fins i tot impulsar-la en profit de la col·lectivitat que representa, vetllant per la qualitat del servei, l'honestat professional, etc., en benefici dels interessos generals.

Una política municipal de potenciació i promoció del Comerç hauria de considerar els aspectes següents:

- a) Revitalització dels Centres històrics i urbans de la ciutat.
- b) Pla d'equipaments col·lectius i de l'entorn dels esmentats centres i dels centres de barris de la ciutat.
- c) Unificació dels criteris d'aprofitament de la via pública per a promocions comercials o culturals col·lectives.
- d) Ordenament sobre urbanisme comercial, transport i circulació, com a servei a aquest urbanisme macro-ciudadà.
- e) Consideració dels Mercats Municipals Zonals i de llur entorn com a centres comercials.
- f) Adequació de les normatives legals als interessos assenyalats i materialització d'aquestes normatives, en llurs aspectes fiscals, en base a la justícia i la distribució equitativa de la càrrega fiscal municipal.

3.- PLANIFICACIÓ COMERCIAL

Creiem que s'ha de realitzar un estudi de distribució i necessitats comercials de cada municipi, a fi de poder instrumentar els mecanismes de regulació adients i evitar pos

sibles situacions de caràcter monopolista. Cal destacar que Esquerra Republicana de Catalunya es proposa que la regulació sigui concertada de tal manera que garanteixi les condicions idònies per a un desenvolupament harmònic de la lliure competència.

4. - DESENVOLUPAMENT DEL COMERÇ

Es especialment important que el desenvolupament del comerç tingui com a objectiu prioritari l'abastiment uniforme de productes en totes les zones del municipi. Amb aquesta finalitat, cal que els Ajuntament intentin suplir l'iniciativa privada quan aquesta no sigui suficient, especialment en el camp de l'alimentació.

5. - NOUS COMERÇOS

S'ha de realitzar una tasca encaminada a millorar la qualitat dels nous comerços, especialment en els d'activitats "classificades". Aquest millorament de la qualitat ha d'anar acompanyat d'una potenciació de la oferta deficitària.

6. - DISCIPLINA DE MERCAT I VIGILANCIA COMERCIAL

Esquerra Republicana de Catalunya creu que s'ha de mantenir una vigilància eficaç, per tal de sancionar qualsevol abús. En aquesta línia, propugnem:

- aplicació del màxim pes de la llei quan les irregularitats impliquin fraud comercial en qualsevol de les seves modalitats.
- potenciació de la inspecció sanitària d'aliments, en estreta col·laboració amb l'àrea de sanitat.
- control rigorós dels preus de productes alimentaris i, en el cas que estiguin regulats els marges comercials, estricta compliment de no excedir els marges màxims autoritzats en funció dels preus existents en els mercats centrals.

7. - AREES COMERCIALS

Cal que els Plans Generals i Parcial prevegin correctament el sòl urbanitzables per a àrees comercials i n'eviti l'especulació. En aquest sentit, cal que el planejament d'àrees comercials es faci d'acord amb les necessitats generals del municipi i no dels interessos privats,

La instal·lació de galeries comercials, al seu nivell, s'està produint actualment a Barcelona i a la seva àrea Metropolitana. Esquerra Republicana no demana la prohibició de les Galeries d'Alimentació, sinó una regulació de llur implantació, que es basi en qüestions tècniques i d'estructura comercial.

8. - MERCATS I FIRES

El manteniment i el millorament dels mercats s'ha d'articular en base a la modernització d'instal·lacions, obres complementàries d'infraestructura i reconstruint les divisions de les parades, en cas que aquesta divisió no sigui prou clara.

Atès que la majoria de mercats són municipals, la corresponent ordenança ha de contemplar prioritàriament:

- la funció social del mercat com a concentració comercial.
- evitar situacions de monopoli en les concessions.
- explotació directa per part del concessionari.
- la fiscalitat de la concessió no ha de representar un greuge comparatiu per a la resta del comerç

Pel que fa a les fires i als mercats populars, Esquerra Republicana de Catalunya vol impulsar la seva funció social i de conservació de tradicions i costums. Els Ajuntaments han de vetllar perquè mantinguin el seu caràcter propi i perquè puguin afrontar els problemes derivats de la competència comercial moderna.

Dins de l'especte comercial, la proliferació de tota mena de comerços, galeries comercials, supermercats, etc., davant els descens generalitzat de la demanda, ha incidit negativament en el nivell d'activitats.

Aquest factor negatiu no és exclusiu dels Mercats Zonals, sinó que afecta tot el Comerç de les Ciutats, especialment els de les grans ciutats.

Aquest problema solament es pot superar si s'eleva el nivell de professionalitat dels Mercats i si es reformen les estructures comercials de la ciutat, basades en el binomi Mercat zonal - Comerç especialitzat de barri.

Això vol dir que, als voltants dels Mercats, es formen veritables centres comercials que s'han de tractar específicament dins els plans d'urbanisme municipal, en el seu aspecte comercial i com a part component del conjunt local.

En aquest línia, cal entendre la necessitat d'una política municipal que potenciï els Mercats. Amés, la contínua pressió moral burocràtica i impositiva que els darrers anys ha exercit el Municipi sobre els Mercats, ha originat un problema psicològic de malestar continu i d'enfrontament entre aquest i els concessionaris. Com a mesures que suggerim per a solucionar aquestes qüestions, assenyalem la necessitat de la unificació dels impostos i de les taxes sobre les concessions Municipals.

9. - POLÍTICA DE PREUS

A través dels mercats i dels escorxadors municipals, cal fer un esforç per caminar vers una política de reducció de preus, impulsant la cooperativització del transport.

En aquest sentit, malgrat que els escorxadors són una competència municipal i atesa la irrupció dels moderns escorxadors frigorífics, Esquerra Republicana de Catalunya creu que només és convenient el manteniment de l'escorxador, quan sigui possible una producció racional amb un grau de rendibilitat coherent amb la finalitat social que persegueixen. La realitat actual és que, moltes vegades, els escorxadors encobreixen els traspassos de dèficits del sector privat al sector públic. Així, en els municipis on sigui necessari l'escorxador, s'aplicaran tarifes d'equilibri econòmic, incloent-hi les despeses d'amortització.

10.- DEFENSA DEL CONSUMIDOR

Esquerra Republicana de Catalunya, ultra les inspeccions esmentades, promourà la creació d'oficines de consumidors on es defensin llurs drets i es canalitzin tota classe de denúncies relacionades amb la qualitat, els preus, etc. dels productes comercials.

11.- COL. LABORACIÓ AMB ASSOCIACIONS DE COMERCIANTS

En s'proposen de mantenir una actitud de transparència i col. laboració amb totes les associacions de comerciants. Amb aquesta finalitat procurarem d'establir una política de concertació i consulta, que garanteixi els legítims drets d'aquestes associacions com a representació de l'activitat comercial i l'interès general.

12.- SEGURETAT

El comerç necessita al seu entorn la seguretat ciutadana que duu a la tranquil·litat, en l'exercici de l'activitat venedora i en les compres dels ciutadans. L'assoliment d'aquest objectiu és corresponsabilitat de les diferents administracions: l'Estat (Governativa), l'Autonòmica i la Municipal. Ara bé, l'Administració municipal, perquè és la més pròxima al ciutadà, ha d'actuar amb major puntualitat i diligència.

En aquesta àrea, la mendicitat, la prostitució, les vendes furtives al carrer, etc., han d'erradicar-se totalment com a fenòmens socials contraris a la pròpia societat.

La mendicitat és un tema que repercuteix a la política general i econòmica del país. La seva conseqüència no ha d'ésser suportada per una part de la societat i la seva solució ha d'ésser, evidentment política.

MEDI AMBIENT

1.- POLITICA MUNICIPAL DEL MEDI AMBIENT

Alguns dels aspectes d'una política ambiental municipal han estat tractats ja al programa de serveis municipals (residus urbans i depuració d'aigües, fonamentalment). Els punts que aquí es tracten són molt reduïts, en comparació del plantejament general, però s'ha de tenir en compte que els problemes de medi ambient greus són generals i ultrapassen les possibilitats municipals de finançament i d'actuació.

- a) Establiment, en els municipis superior als 100.000 habitants i en zones de densa concentració industrial de població menor, de la xarxa de protecció i detectació de la contaminació atmosfèrica.
- b) Control municipal dels tipus de combustibles d'utilització domèstica i industrial. Campanyes municipals de promoció dels combustibles no-contaminants.
- c) Aplicació de la legislació vigent i control acurat de la contaminació per efectes físics: sorolls, vibracions i radiacions.
- d) Extensió de les zones verdes a les ciutats, mitjançant un planejament urbanístic de recuperació d'espais per a parcs urbans. Plantació de masses d'arbres adequats a les característiques del terreny.
- e) Extensió de l'ensenyament de l'ecologia als centres municipals d'ensenyament.
- f) Desenvolupament de programes ambientals de formació-informació per als ciutadans.
- g) Protecció municipal a les pròpies iniciatives ciutadanes en matèria de defensa ambiental.

2.- CONTAMINACIO

La contaminació, definida com a impurificació i corrupció del medi ambient (aire, aigua i sòl), és present, avui dia, en diferents graus, naturalment, tant a les viles i ciutats com al camp.

El soroll i el mal ús de la llum podrien incloure's com a elements contaminants en el sentit de disminuir la qualitat general del medi ambient.

Les mesures de correcció són costoses. La més econòmica és evitar l'origen del fenomen contaminant. En un quadre senzill exposarem, a grans trets, la possible correcció i disminució de les causes i els efectes del gran problema que és, avui, la CONTAMINACIÓ.

Aire: Combustibles d'ús domèstic adequats: gas de síntesi, gas natural, carbó de qualitat, petroli, gasoil i fuel de baix contingut en sofre. Control rigorós dels aparells per a obtenir una combustió com més neta millor.

Exigència d'una carburació impecable en els vehicles automòbils. Ordenar la circulació evitant que les successives retencions obliguin a treballar les màquines a baix règim. Preveure la disminució o la detenció del tràfic i la parada de calefaccions, en cas de perill greu pels ciutadans. Control rigorós sobre la indústria i especialment sobre les centrals termoelèctriques, atès llur enorme consum de combustibles.

Aigua: L'aigua cal retornar-la al grau de puresa més alt possible, en qualitat, al circuit d'utilització. Depuració efectiva de les aigües urbanes que vessen als rius i al mar. Controlar que els productes d'ús domèstic i els auxiliars agrícoles siguin al més biodegradables possibles. La indústria ha de reciclar òptimament l'aigua i llengar-la com més neta millor i facilitar així la seva possible depuració posterior. Considerar l'aigua com un bé cada dia més escàs i esgotable, si no és vigilat al seu màxim aprofitament.

Les centrals de depuració han d'ésser presents en ciutats i viles d'un volum considerable i en ús en zones de gran acumulació turística.

Sòl: Acció cívica sobre el rebuig de residus d'ús personal: papers, llaunes, ampolles, etc. Vigilància dels fluids vessats per vehicles i màquines. Vigilància sobre la manipulació incorrecta de material d'obres que poden produir pols. Augment d'espais verds. Utilització adequada d'adobs i de productes auxiliar agrícoles.

Soroll i Llum: Regular el soroll tant de dia com de nit per tal d'evitar d'arribar a límits intolerables per a la salut dels ciutadans. Suspensió d'il·luminació excessiva a les hores de repòs, etc.

Finalment: Educar el ciutadà per a la col·laboració més eficaç possible.

 SANITAT I SALUT

1.- LA SANITAT MUNICIPAL DINS EL MARC D'UN SISTEMA DE SALUT PUBLIC.

Esquerra Republicana de Catalunya entén que l'objectiu final de la política sanitària al nostre país ha d'ésser la creació d'un sistema sanitari que vagi no tan sols al guariment de la malaltia, sinó que incideixi en la preservació de la salut. Per aconseguir aquest objectiu, els Ajuntaments hauran de coordinar llurs actuacions en aquest nivell amb les línies mestres emeses pel Parlament de Catalunya i pel Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat.

En aquest sentit i per evitar duplicitat de serveis, els Ajuntaments hauran d'anar cap a :

- a) La integració dels diferents Hospitals Municipals i dels Patronats para-municipals dins d'una xarxa única d'assistència pública de Catalunya.
- b) La impulsó de la regionalització i de la comarcalització de tots els serveis sanitaris, a nivell d'assistència externa, hospitalària i d'urgències mèdico-quirúrgiques.
- c) La coordinació de tots els serveis d'urgències existents al municipi.

En el marc, dins d'un sistema de salut públic, la sanitat municipal s'ha d'integrar i coordinar amb la xarxa sanitària pública, evitant duplicitats i també conflictes de competències.

A termini mitjà i dins la perspectiva de les futures reformes legislatives, Esquerra Republicana de Catalunya creu que les funcions òptimes que han d'assumir els municipis en el camp de la salut són els següents:

- a) Màximes competències en el terreny del sanejament ambiental i de la salubritat amb referència a:

- control del medi ambient
 - control de les aigües
 - control dels aliments
 - residus sòlids
 - residus líquids i clavegueres
 - cementiris
 - campanyes de desratització
 - control de la higiene als locals públics i, en general, a tot tipus d'habitatges.
- (víd. programa de medi ambient)

b) Màximes competències en el terreny de la prevenció, tot i mantenint l'adequada coordinació amb els serveis de salut de caràcter general, amb referència a:

- vacunacions
- planificació familiar i informació sexual
- higiene mental (pluridisciplinar) a l'escola i a tot tipus de centres socials
- lluita contra les drogues i dependències
- sanitat escolar
- sanitat laboral, higiene i seguretat en el treball
- educació sanitària general a la població

c) Màximes competències en el terreny de l'assistència social, amb referència a:

- minusvalidesa mental
- minusvalidesa física i sensorial
- protecció a la vellesa
- prevenció de la marginació social (vid. programa de serveis socials)

d) Participació activa en la gestió, control i planificació dels recursos de l'àrea i/o sectors corresponents.

A curt termini, és important que els municipis representin el ciutadà a les juntes de govern de totes les institucions sanitàries existents al municipi, encara que calguin fora del seu àmbit de competència:

- hospitals
- centres de caràcter sanatori
- i, evidentment, els mateixos centres municipals de salut

2. - MESURES URGENTS

A curt termini els regidors i els batlles d'Esquerra Republicana de Catalunya impulsaran les següents accions urgents:

a) Reconversió dels actuals dispensaris i cases de socors en centres polivalents de salut, i creació d'aquests centres de salut als llocs on no existeixi la infraestructura esmentada. Els centres municipals de salut tindran la funció nucli bàsic d'assistència primària, contaràn amb els mitjans tècnics suficients i coordinaran el personal sanitari existent al municipi (metge de capçalera, infermera, etc.). Amb caràcter periòdic o permanent, segons la dimensió del municipi, han de comptar amb un pediatra, un psicòleg i d'altres especialistes. Els municipis petits establiran centres de salut mitjançant la concertació de mancomunitats de serveis.

b) Per mitjà del centre de salut pertinent o, en el seu defecte, establint provisionalment acord amb els centres assistencials més pròxims, es desenvoluparan programes d'atenció sanitària preventiva pel que fa a:

- sanitat escolar, mitjançant la revisió periòdica de la salut dels nens, l'assistència psicològica, l'ortodòncia, l'educació sexual i l'educació sanitària general respecte al medi.

- Planificació familiar i informació sexual, que inclouria higiene materno-infantil, assessorament a mares i futures mares sobre les qüestions diverses que afecten la infància (puericultura, alimentació, psicologia de la infància, prevenció de malalties infantils, etc.), assessorament sobre anticoncepció i atenció social familiar.
- control d'aliments, que inclouria informació sobre la qualitat sanitària dels aliments, dietètica, etc. (vid. programa de comerç), i coordinada amb la política de defensa al consumidor.

c) Garantir, gràcies a la concertació amb els diferents nivells de l'administració pública, l'existència de serveis de salvament urgent i trasllat de malalts, pel que fa a llur transport a centres assistencials en cas de situacions greus, emergències o catàstrofes. És especialment important que hom pugui comptar amb la suficient dotació d'ambulàncies segons l'extensió del municipi i, en aquests aspectes, cal vetllar per una redistribució de recursos adequada per als pobles petits, via mancomunitat de serveis.

Es obvi que aquests serveis s'han d'integrar dins els centres municipals de salut.

d) Finançament. Aquells municipis que precisin urgentment que la seva actuació sanitària sigui ampliada, a causa de dèficits d'equipaments i serveis que cap altre organisme públic no hagi assumit, hauran de programar l'increment del mínim del 5% de llurs pressupostos per a atenció sanitària.

e) Centres municipals d'urgències. En la actualitat, gairebé la totalitat de les urgències són directament canalitzades pels serveis d'urgències dels grans hospitals (principalment els de l'INSALUD). Malgrat això, són nombroses les poblacions grans i mitjanes que no disposen de les anomenades "residències". En aquest sentit, cal anar a la creació o a la transformació d'un servei municipal d'urgències.

f) Hospitals municipals. A les poblacions on aquests Hospitals existeixen, ja sigui per gestió municipal directa o per Patronat mixt, ha d'estudiar-se:

- La ubicació, remodelació o creació de l'esmentat servei municipal d'urgències.
- en el cas que compti amb llits assistencials, remodelar i controlar el seu funcionalisme.
- en el cas que faci exclusivament una funció asilar, reclasificar-lo com a residència de la tercera edat.

g) La reconversió o l'endegament dels centres municipals de salut esmentats d'assistència primària ha de tenir en compte, a les poblacions de menys de 10.000 habitants, que existeix per llei l'obligació de tenir un edifici per centre primari de salut. Cal assolir que pugui ésser alhora l'estatge del metge d'APD. Això permetria el posar fi a la situació d'aquelles poblacions que no tenen metge titular resident i en les quals les consultes es realitzen en locals inadequats i no equipats per a una mínima exploració.

h) Creació de Laboratoris d'Higiene Municipals. A les grans ciutats, a més del laboratori, creació d'oficines sanitàries dependents d'aquest mateix, una per cada barri, districte o zona de la ciutat. Aquestes oficines sanitàries, ultra llur funció informativa i descentralitzadora, han de col·laborar en l'endegament dels programes sanitaris preventius municipals i en l'actuació que es vulgui realitzar en el camp dels serveis socials.

SERVEIS SOCIALS

1. - INTRODUCCIÓ

Plantejar un programa municipal de serveis socials ofereix dues grans dificultats:

- a) Es impossible plantejar una política de serveis socials coherent sense una reforma en profunditat de la legislació vigent, que redistribueixi les competències entre els diferents nivells de l'administració i superi la situació actual de manca de coordinació i d'interferències entre els diferents organismes públics.
- b) El disseny d'aquesta política municipal de serveis socials, pel que fa als seus aspectes territorials i de financiació, va directament vinculada a l'existència de mancomunitats de serveis entre els municipis d'una població inferior als 5.000 habitants, al model elegit de divisió territorial de Catalunya i a l'orientació futura de la Corporació Metropolitana de Barcelona, que per les seves característiques és la que presenta una major complexitat en matèria de serveis socials.

A fi de suplir aquestes deficiències, hem utilitzat íntegrament d'altres parts correlatives del programa a fi de plantejar un model teòric de funcionament.

2. - CRITERIS GENERALS PER A CANVIAR LA LEGISLACIÓ

Els criteris generals per a canviar la legislació depenen del model assistencial elegit. En aquest sentit, Esquerra Republicana de Catalunya defensa els principis de funcionament aplicats fonamentalment a Anglaterra i a Suècia:

- a) Universalitat dels serveis, és a dir, dret de tots els ciutadans al lliure accés a totes les prestacions dels centres de serveis socials. Cal procedir urgentment a la igualació de les diferències entre els serveis dependents de les entitats assistencials públiques o privades.
- b) Creació d'un sistema públic de serveis socials, integrat com a organisme autònom dins el Servei Nacional de Salut. En aquest sistema públic s'haurien d'integrar tots els recursos i els serveis existents, inclosos els de la Seguretat Social. Els serveis socials dependrien, així, d'una sola àrea administrativa.
- c) La gestió dels serveis socials correspondria, en gran mesura, als municipis i a les mancomunitats. Aquests organismes serien els responsables, alhora, de coordinar els serveis públics amb els serveis privats, tot establint programes d'actuació concertada.

3. - MESURES ADMINISTRATIVES URGENTS

Malgrat la necessitat d'una reforma amb els criteris esmentats, caldria articular provisionalment una sèrie de mesures possibles dins el marc de la legislació vigent. Aquestes mesures es refereixen a:

- Establir un Regidor de serveis socials en tots els municipis de més de 15.000 habitants, amb la creació del corresponent departament.
- Establir un Coordinador de serveis socials en tots els municipis entre 5.000 i 15.000 habitants, amb un departament similar als anteriors però, evidentment, de dimensions més reduïdes.
- Establir serveis socials comuns sota la forma de mancomunitat entre els municipis de menys de 5.000 habitants. Aquestes mancomunitats haurien d'establir concerts amb la Generalitat des de la perspectiva de la institucionalització de la comarca.

Tots els departaments i els serveis esmentats haurien de comptar com a mínim, amb un equip interprofessional adequat a les necessitats municipals (assistents socials, educadors especialitzats, psicòlegs, sociòlegs, etc.). Aquests departaments i serveis, ultra les seves funcions d'atenció, impulsarien el planejament de serveis socials en coordinació amb altres nivells de l'administració pública.

4. - INFANCIA EN DIFICULTATS

Cal que els municipis dediquin una atenció especial a la infància, en els seus aspectes psico-socials, amb un doble objectiu:

- Ajudar aquells infants que tinguin conflictes familiars greus.
- Ajudar aquells infants que presenten problemes d'integració escolar (vid. programa d'educació, lluita contra el fracàs escolar).

Els instruments d'actuació del municipi, segons la dimensió de la població, poden ésser els següents:

- Centres de suport a la família i l'escola, oberts durant l'horari escolar, per a tractar l'absentisme i la inadaptació, i, durant el temps lliure, per als qui tenen una escolarització relativament regular, però amb conflictes aguts. Els centres programen activitats de grup amb educadors especialitzats per tal d'aconseguir llur normalització.
- Centres de temps lliure, amb activitats de joc creatiu per a aquells infants que no són atesos en l'ambient familiar, en hores extraescolars.
- Residències de substitució temporal de famílies amb conflictes (alcoholisme, delinqüència, etc.), amb equips de psicòlegs i assistents socials que realitzin una tasca coordinada amb els educadors i actuant alhora amb l'infant en el seu entorn social i familiar.

La filosofia d'actuació d'Esquerra Republicana de Catalunya, pel que fa a aquest sector, tendirà a evitar al màxim l'internament, que només es donarà en situacions extremadament anglosants de convivència, i treballarà des del primer dia per tal de garantir el retorn de l'infant en un ambient social normal.

5. - TERCERA EDAT

El programa d'Esquerra Republicana de Catalunya per a la Tercera Edat s'orienta cap a les següents finalitats:

- Els serveis socials de la Tercera Edat han d'ésser integradors i no marginadors.
- Les ajudes de l'administració municipal a la Tercera Edat han de configurar-se amb l'objectiu d'estimular els vells a encaminar llur vida amb un criteri propi i independent.

Esquerra Republicana de Catalunya promourà:

- Serveis d'ajuda a domicili a fi que les persones grans no hagin de deixar llur domicili i que hi conservin la suficient qualitat de vida. Aquests serveis s'han de desenvolupar amb treballadors socials familiars.
- Casals, és a dir, centres de reunió per a l'oci i la convivència, amb activitats d'animació cultural i recreativa.
- Residències, per aquelles persones que, per raons de manca de família o similars, no poden continuar habitant el seu domicili. Cal procurar que les residències estiguin ben distribuïdes territorialment per a facilitar al màxim la continuïtat de l'ambient social de la persona en qüestió.

Esquerra Republicana de Catalunya defensa la participació activa sota la fórmula de cogestió als casals i a les residències esmentats.

6. - DISMINUTS FÍSICS

En el sector dels disminuïts físics, ens comprometem a dur a terme les accions necessàries per tal d'incidir en llur protecció jurídica:

- Promulgació en tots els municipis d'una ordenança municipal de supressió de les barreres arquitectòniques a la via pública.
- Exempció del pagament de l'impost municipal de circulació als vehicles de disminuïts físics.
- Creació de targetes de tolerància d'aparcament i posta en marxa d'estudis municipals de cens de disminuïts de cada població.

Ahora, Esquerra Republicana de Catalunya lluitarà per la participació del disminuït físic en tots els aspectes de la vida social: integració a l'escola, al treball i a les activitats esportives. Amb aquesta finalitat, s'endegarà un treball de substitució de l'INSERSO, amb l'objectiu de promoure la construcció dels habitatges adaptats, en coordinació amb la Comissió d'Habitatge per a Disminuïts Físics, de la Generalitat.

Es proposa també la creació de Centres Socials Municipals de Treball Protegit, d'àmbit territorial reduït, amb un plantejament empresarial de fabricació, transformació, condicionament, administració, etc. La creació de Centres d'Ocupació i Aprenentatge. La potenciació de la realització de treballs fets en llurs domicilis per aquells qui estan incapacitats totalment o parcial per a desplaçar-se. Aquests treballs podrien ésser distribuïts i controlats pels Tallers de Treball Protegit Municipals. Tallers escolars, centres de rehabilitació i de fisioteràpia.

7.- DISMINUITS PSÍQUICS

L'ajuda en aquest sector es totalment insuficient per part de l'Administració, ja que sols és coberta en un 15%.

S'hauria de destinar un tant per cent del pressupost per l'equipament i el sosteniment dels centres de treball i de recuperació.

Aquests, per tal d'obtenir un òptim rendiment, haurien d'ésser Patronats Municipals dependents dels pares o dels familiars pròxims i de l'Administració.

Els centres esmentats haurien d'estar adscrits a un sol edifici, amb la finalitat de prestar una atenció polivalent que possibilités l'orientació preventiva d'una manera integrada.

ENSENYAMENT

1. - L'ENSENYAMENT: UNA PRIORITAT IMPORTANT

Esquerra Republicana de Catalunya considera que l'ensenyament és una de les grans prioritats per a desenvolupar una política progressista, que assegurï a tota la població una igualtat real d'oportunitats. En aquest sentit, el nostre objectiu bàsic es l'assoliment d'una escola catalana de qualitat, oberta a tothom i pluralista.

Ahora, una correcta acció educativa és un element important per tal d'afrontar alguns dels grans problemes del país:

- a) Amb una educació en la llibertat i la tolerància podrem garantir actituds democràtiques estables.
- b) Amb la catalanització de l'ensenyament, en la manera i en els continguts, podrem avançar en la reconstrucció nacional de Catalunya.
- c) I, finalment amb uns ciutadans que tinguin una adequada formació científica i humanística, podrem assumir el repte tecnològic i els nous models culturals d'una societat en ràpid procés de transformació.

Com a criteri general de la nostra política municipal en matèria d'ensenyament, cal precisar que considerem totalment interrelacionada aquesta activitat amb una acció cultural popular. La formació de l'infant no és, ni de bon tros, l'objecte d'una "instrucció", sinó allò que en farà el subjecte de valoració i de participació dins el món de la cultura en el sentit més ampli del terme -llibres, espectacles, art, jocs, civisme, etc.- D'altra banda, el nostre objectiu ideològic d'assolir l'alliberament total dels individus comporta l'accés, des de la infància, al món de la cultura.

Tampoc no s'ha d'obviar que la revolució tecnològica, de la qual tot just som el començament, comporta una necessitat de menys temps de treball, una desvalorització de les professions tradicionalment rendibles i que suposarà, contràriament, una valoració de les activitats lúdiques.

2. - MESURES GENERALS I DISTRIBUCIO DE COMPETENCIES

Per tal de pal·liar la caòtica situació actual, Esquerra Republicana de Catalunya proposa les mesures generals següents:

- b) Planificació. Els municipis han de fer un estudi de les necessitats escolars de la població en la previsió de planificar a llarg termini. En aquest sentit, cal que els Ajuntaments procurin incorporar els resultats derivats de l'estudi realitzat a la planificació dels altres nivells de l'administració. Aquesta previsió de planificació s'ha de complementar, evidentment, amb un calendari de prioritats que cal desenvolupar durant el termini del mandat.
- c) Manteniment. Cal una estricta vigilància de les partides pressupostàries dedicades al manteniment de centres d'EGB, atesa la seva importància en la millora de la imatge dels serveis educatius.
- d) Pre-escolar. Els municipis han de vetllar perquè tots els centres d'EGB actualment en funcionament i els de nova creació tinguin dotació de pre-escolar. En la mesura que els Ajuntaments sapiguin influir en aquesta línia, podran estalviar la quantiosa inversió que significa la creació de noves places escolars, vista la creixent demanda ciutadana a l'administració municipal, car una gran part del pre-escolar és atès pel sector privat i és exclouent per als grups socials més dèbils.
- e) Escoles-bressol. Igualment, caldrà avaluar segons la demanda social la creació d'escoles-bressol, establint la concertació adient amb la Generalitat.
- f) Lluita contra el fracàs escolar. Atès l'alt percentatge de fracàs escolar (més d'un 40%), els Ajuntaments han d'exigir als altres nivells de l'administració la creació d'aules especials de recuperació, que en permetin la disminució. La creació d'aules ha de coordinar-se amb el treball dels equips comarcals de diagnòstic que la Generalitat està formant. Els Consells Municipals d'Educació poden jugar aquí un gran paper, avaluant-ne les possibles causes a la respectiva població i delimitant d'altres tipus d'accions.
- g) Centres especials. La previsió de planificació a llarg termini, ha d'incloure la creació de centres professionals d'educació especial per a aquells alumnes que, en acabar l'EGB, no tenen capacitat per a cursar el BUP o la FP i han de continuar adequadament llur preparació fins als setze anys.
- h) Racionalització de la ubicació dels centres de la secundària. Pel que fa a l'ensenyament secundari, cal vetllar especialment perquè es resolguin els problemes d'ubicació de centres entre poblacions petites. Els municipis afectats hauran d'estudiar mancomunadament, en funció de criteris de justícia i eficàcia que, amb caràcter d'urgència, s'estableixi com a norma legislativa la consulta obligatòria als municipis de l'àrea afectada.
- i) La col·laboració Ajuntaments-Generalitat per a la instal·lació i la gestió dels ensenyaments artístics especialitzats (música, arts i oficis), sens perjudici que aquestes activitats, tant a l'aspecte teòric com en la participació real de tots els infants, es realitzin a totes les escoles de Catalunya.
- j) Facilitar la integració esport-educació. Els centres d'ensenyament tant de primària com de secundària, han de comptar amb l'espai suficient per a instal·lacions esportives. La utilització d'aquestes instal·lacions ha d'ésser oberta a tota la població infantil i juvenil del municipi, i establir, amb aquesta finalitat uns horaris adequats (vid. programa d'esports).
- k) Compliment normatiu. Els Ajuntaments han de vigilar el compliment estricte del calendari escolar, tant dels centres públics com dels privats, així com donar una informació exacta a tota la població de les normes de pre-inscripció i matrícula,

- a) Cal que l'administració pública de l'Estat, si vol complir els preceptes constitucionals, augmenti les inversions en el camp educatiu i desenvolupi la legislació bàsica pertinent, a fi de garantir l'obligatorietat i la gratuïtat, articular la participació i fer possible la renovació pedagògica dels continguts.
- b) Cal que les valoracions de competències transferides a la Generalitat tinguin en compte les necessitats d'inversió i millora qualitativa dels llocs escolars, així com el gran esforç que ha de fer la mateixa Generalitat de cara a la normalització lingüística.
- c) Cal dotar els municipis d'una major autonomia per tal d'intervenir en el camp educatiu. Per això és indispensable incrementar la participació de les hisendes municipals en els pressupostos generals de l'Estat i augmentar la col·laboració entre els municipis i la Generalitat.

En aquest marc, Esquerra Republicana de Catalunya creu que cal procedir a una distribució clara de competències entre els diferents nivells de l'administració pública, en base als criteris que segueixen:

- a) La construcció dels edificis escolars ha d'ésser assumida per la Generalitat.
- b) La ubicació dels centres a fi de complir amb la normativa tècnica general, ha d'ésser decidida conjuntament per la Generalitat i els Ajuntaments, amb la cessió pel municipi dels terrenys corresponents.
- c) Les despeses d'infraestructura es repartiran, en base a coeficients de població en edat escolar carregats, entre la Generalitat i els Ajuntaments.
- d) La retribució del personal docent anirà a càrrec de l'assignació pressupostària que tingui la Generalitat per a cobrir les despeses del cos públic d'ensenyants.
- e) Seran creats Consells Municipals d'Educació amb una doble funció:
- planificació de les necessitats escolars de la població i establiment dels programes adients de millora dels serveis educatius.
 - selecció d'equips pedagògics coherents, mitjançant concurs públic de provisió de places.

Els Consells Municipals d'Educació seran alhora un organisme de coordinació entre les iniciatives de l'administració municipal i els sectors implicats en el procés educatiu (professors, pares, alumnes de certs nivells, entitats culturals, etc.)

3.- PROPOSTES D'ACCIO EDUCATIVA PELS MUNICIPS EN EL MARC ACTUAL

A part de les accions pròpies del municipi, és una tasca important dels Ajuntaments endegar les accions necessàries per tal que la seva opinió sigui escoltada en els altres nivells de l'administració pública, com a fórmula transitòria que intenti suplir la descoordinació actual.

- a) Participació. Provisionalment, Esquerra Republicana de Catalunya impulsarà la creació de Consells Municipals d'Educació en el segon vessant esmentat de coordinació i de consulta, a l'espera que es puguin efectuar les reformes legislatives pertinents.

per tal que no hi hagi dificultats d'escolarització derivades de problemes administratius.

- i) Centres d'ensenyament de creació municipal. Pel que fa als centres d'ensenyament de creació municipal, Esquerra Republicana de Catalunya proposa, mentre no es produeixi la distribució de competències esmentada:

- llur homologació provisional als centres públics en tots aquells aspectes que sigui possible, mitjançant una racionalització de la política de subvencions i l'establiment de convenis, en condicions favorables als Ajuntaments, amb la Generalitat.
- les funcions no-administratives dels actuals Patronats Municipals que n'exerceixen la gestió, haurien d'ésser assumides per nous Consells Municipals d'Educació.

En el cas concret de l'Ajuntament de Barcelona, cal revaloritzar i potenciar la xarxa municipal d'escoles d'EGB, de gran prestigi pedagògic, que realitzen una gran tasca molt a prop del nostre poble, sense distinció de classes econòmiques i socials. Per això cal, d'una manera immediata:

- a) Reconstruir -actualitzant-la-, el Patronat Escolar (Consell Municipal d'Educació), amb participació de la Generalitat i Ajuntament.
- b) Integrar l'acció purament escolar de l'Ajuntament amb l'acció cultural en sentit ampli.
- c) Desburocratitzar la gestió escolar, separant la gestió administrativa i funcional de l'actuació cultural i pedagògica, que cal realitzar amb participació dels directors i dels mestres dels centres.
- d) Reforçar i potenciar les peculiaritats pedagògiques de cada centre, procurant l'homogeneïtat dels equips.
- e) Assolir que la gestió de tots els centres d'EGB a Barcelona es realitzi a través del Patronat Escolar, mitjançant els acords orgànics i econòmics que calgués amb la Generalitat.
- f) Donar a conèixer, a través dels mitjans de comunicació i amb els altres que calgués, la tasca de les escoles de la ciutat, a l'objecte que els ciutadans se'n sentin orgullosos i les considerin com a cosa seva.
- g) Defugir el concepte d'escola pública com a escola de classe, per a convertir-la en escola ciutadana, oberta a tots els barcelonins sense excepció.

 CULTURA

1.- INTRODUCCIÓ

La promoció de la cultura forma un àmbit autònom en el conjunt de les activitats que desenvolupa l'administració per a la formació, l'educació i la participació dels ciutadans. Els municipis han d'imposar-se el deure de donar a la cultura la mateixa importància que a tots els altres aspectes de la política social.

Avui, la cultura i les arts encara no són propietats evidents de la societat democràtica, per llur caràcter generalment elitista, reduït a uns nuclis petits i selectius de la població. Cal impulsar l'extensió de la cultura, sense discriminacions, a tots els individus. En aquest sentit, la cultura és un factor important d'emancipació social.

Alhora, ens hem de plantejar amb rigor els problemes específics que presenta la nostra comunitat cultural, històricament oprimida. La defensa enèrgica de la cultura catalana i de les seves manifestacions constitueix una prioritat irrenunciable vinculada a l'objectiu de la normalització lingüística i, en definitiva, a la reconstrucció nacional de Catalunya.

La centralització de la cultura a les grans ciutats pel que fa als serveis (museus, teatres, etc.) s'ha realitzat desproveïnt els pobles i les comarques de llurs valors culturals i artístics. S'ha promogut una cultura passiva i altament concentrada.

Esquerra Republicana de Catalunya pensa que la cultura fa sempre els homes lliures i, en conseqüència, crítics. La veritable democràcia exigeix la participació responsable dels ciutadans i necessita, per tant, homes i dones formats culturalment i que sàpiguen definir criteris propis en llur actuació social.

La política cultura d'Esquerra Republicana de Catalunya es fonamenta en els trets següents:

- a) Els ciutadans són els protagonistes del fet cultural.
- b) La llibertat d'expressió i de creació cultural constitueixen dos drets inviolables.
- c) Un dels objectius prioritaris de l'acció cultural que realitzin els Ajuntaments ha d'ésser el de donar als ciutadans un coneixement profund del passat i del present del nostre país, de la seva història, de la geografia, de l'art, etc.
- d) Inserció dins els nous corrents culturals que es desenvolupen dins el marc de les democràcies industrials.

2. - PRINCIPIS GENERALS

- a) Desenvolupament de l'oferta cultural. Els municipis han de garantir una oferta cultural multiforme i diferenciada, coordinada amb la promoció d'institucions públiques i privades. L'evolució de la cultura als municipis ha de posar-se especialment al servei de noves formes artístiques i creatives.

Per tal de donar suport a l'acció cultural dels petits municipis, cal de promoure que les institucions culturals d'àmbit general no es limitin a les grans aglomeracions urbanes. Les institucions culturals a càrrec de la Generalitat han de potenciar la seva descentralització territorial.

La millora de l'oferta cultural exigeix dedicar unes superfícies edificables suficients a les institucions culturals públiques i privades (per exemple, els cinemes). En general, s'ha de tendir al fet que les instal·lacions existents puguin tenir usos diversos.

- b) Col·laboració amb els artistes i els professionals de la cultura. Els municipis han de considerar els artistes i professionals de la cultura com a amics i col·laboradors, en actualitzar aquests davant dels ciutadans la cultura i l'art en les seves múltiples manifestacions. Això és un instrument bàsic per tal de desenvolupar una consciència cultural pública.

Esquerra Republicana de Catalunya creu que els municipis haurien de sol·licitar la seva ajuda per tal d'ensenyar i promoure els interessos culturals (per exemple, els actors per a l'assessorament dels grups de teatre d'aficionats, o els pintors perquè ensenyin a les escoles). S'ha de respectar escrupolosament la llibertat de creació.

- c) Igualtat i participació. La política cultural dels municipis ha de crear les condicions necessàries per tal que els ciutadans tinguin accés a la vida cultural i hi participin activament. Esquerra Republicana de Catalunya endegarà uns serveis culturals on privi la comunicació, per tal de defensar aquest principi (vid. punts de museus, biblioteques, teatre i música, etc.)

- d) Transparència. Les decisions de l'administració municipal, envoltades generalment de discussions i insinuacions de parcialitat. Aquest conflicte és, en principi, inevitable. Per assegurar la transparència de la política municipal cultural, totes les decisions importants han d'acordar-se en sessions del Ple de l'Ajuntament obertes al públic.

- e) Finançament. La importància de la cultura exigeix que els percentatges que s'hi dediquin en els pressupostos municipals siguin de més quantia. La legislació general que afecti directament o indirectament la tasca cultural dels municipis no pot anar en perjudici de les partides d'inversió dels pressupostos amb objectius culturals.

3. - MUSEUS

Els museus han de concebre's com a centres de comunicació cultural. Aquest principi és especialment vàlid en els museus comercials i de municipis petits i mitjans, siguin mancomunats o no.

S'ha de donar un grau d'utilització òptima als museus existents a l'actualitat als grans nuclis urbans, mitjançant una explotació pluriforme, per tal de complir amb llur funció pedagògica.

Els museus, com a síntesi de cultura i de lleure, s'han d'ubicar als llocs pròxims a les zones de lleure i descans. Esquerra Republicana de Catalunya impulsarà:

- a) La promoció d'exposicions ambulants, tant a nivell territorial com de centres educatius.
- b) La formació de guies didàcticament ben preparats.
- c) Dotar els museus d'aules complementàries per tal de desenvolupar-hi cursos, conferències, mostres audiovisuals, etc.
- d) Dotar, també, els museus, d'un servei de publicacions en el cas que no hi sigui, amb la finalitat de difondre les seves activitats i dipòsits.

4.- BIBLIOTEQUES

Ha d'augmentar-se el nombre de biblioteques. Les biblioteques mòbils poden contribuir a obtenir uns major rendiments del fons de llibres als cinturons de les ciutats i al camp. Per tal de garantir la desitjable pluralitat política i ideològica, han d'incloure's en el sistema de biblioteques públiques, els llibres aportats per biblioteques o particulars. Les actuals biblioteques al servei de determinades ideologies, no eximeixen de l'obligació de crear biblioteques municipals.

Cal dotar totes les biblioteques dels avances tècnics requerits per la implantació de nous mitjans (combinació de so i imatge).

En la mesura que sigui possible, les biblioteques escolars han d'inserir-se dins el sistema de biblioteques públiques.

5.- TEATRE I MÚSICA

S'han d'intensificar les activitats de teatres i d'agrupacions teatrals, els espectacles musicals i les orquestres. Ha de millorar-se la capacitat dels edificis per tal d'obtenir un rendiment més alt en les instal·lacions.

L'arquitectura dels teatres ha de respondre a la idea que són centres multifuncionals. Han d'ésser edificis que puguin complir les funcions de teatre experimental i infantil, de lloc de reunió per a discussions, conferències, projecció de pel·lícules, etc. La reconstrucció o la readaptació dels teatres ha d'anar unida a les darreres aportacions de la tècnica.

L'acció cultural dels municipis en el camp de la música, ultra la promoció esmentada de concerts i festivals, ha d'incidir d'una manera especial a l'ensenyament musical, mitjançant conservatoris, articulats en tres nivells: primari, mitjà i universitari. La gestió dels conservatoris seria municipal i la seva construcció aniria a càrrec de la Generalitat.

6.- FOMENT DE FOLKLORE, FESTES I TRADICIONS POPULARS

Esquerra Republicana de Catalunya considera indispensable la protecció i la promoció del folklore, les festes i les tradicions arrelades a la memòria col·lectiva dels nostres

municipis, ja que constitueixen una de les expressions més genuïnes i espontànies del poble. D'altra banda, cal considerar que aquestes manifestacions de cultura popular representen un motiu d'atracció turística, en algunes localitats.

7.- NORMALITZACIÓ DEL FET CULTURAL CATALÀ

Els Ajuntaments d'Esquerra Republicana de Catalunya pretenen desplegar una enèrgica acció cultural centrada en tres punts:

- a) Normalització lingüística
- b) Difusió del fet cultural català
- c) Conservació i revitalització del patrimoni cultural local.

Pel que fa a la normalització lingüística, recobrar la dignitat de la nostra llengua és part molt important per a recobrar la nostra dignitat com a poble. Normalitzar la llengua significa convertir-la en instrument habitual de comunicació a tots els nivells. Els Ajuntaments d'ERC impulsaran la normalització lingüística, amb les següents mesures:

- els documents i les disposicions oficials que procedeixin de l'administració municipal seran en català, i acompanyats, si hi ha una petició en aquest sentit, de la traducció en castellà.
- tot el personal d'assistència al públic ha de tenir un coneixement acurat del català.
- els indicadors públics de toponímia, així com els retols de les façanes d'organismes municipals, seran també en català.
- l'Ajuntament organitzar cursos d'aprenentatge del català per a adults i infants, especialment de la població no-catalano parlant, o donarà suport a d'altres entitats perquè ho facin.

Pel que fa a la difusió del fet cultural català, els Ajuntaments impulsaran les següents accions.

- ajuda a les entitats culturals i recreatives existents a l'actualitat.
- promoció d'activitats culturals diverses destinades a tota la població: teatre, cinema, exposicions, conferències, etc.
- potenciació i recuperació de les festes populars tradicionals.

Pel que fa a la conservació i la revitalització del patrimoni local, els Ajuntaments han d'adoptar les següents actuacions:

- realitzar un inventari exhaustiu de tot el patrimoni artístic, històric i monumental, amb la corresponent publicació i difusió.
- adopció de mesures per a la seva protecció i conservació, en el marc del planejament general de la Generalitat.
- fomentar entre els ciutadans la consciència del valor històric i cultural del patrimoni, especialment entre la població escolar.

JOVENTUT

1.- INTRODUCCIÓ

La participació de la joventut en la vida municipal neix com una necessitat ineludible, atès el divorci existent entre el món juvenil i la societat política. Com a generador d'activitats per a joves, el municipi ha de potenciar, en el cas que no existeixin, els Consells Municipals de Joventut, on estigui representada tota la joventut organitzada del municipi, és a dir, les entitats polítiques, socials, culturals, del moviment escolta, etc., que es dediquin específicament al treball juvenil.

Les activitats juvenils s'han centrat, fins ara, en els grans nuclis de població, en part per la debilitat del teixit associatiu juvenil als municipis petits, en part per manca de voluntat política de l'administració local. Esquerra Republicana de Catalunya creu que tot tipus de municipi o mancomunitat ha de disposar dels mitjans, del pressupost i dels especialistes adients per a portar a terme les activitats juvenils. En aquest sentit, Catalunya i les seves institucions més representatives han endegat tradicionalment accions, culturals i d'atenció al lleure diari per als joves, com ho ha palesat la intensa vida de les entitats juvenils i para-juvenils durant la dictadura. Cal continuar en aquesta línia per tal de sortir de l'"impasse" en què ens hem trobat els darrers temps.

Esquerra Republicana de Catalunya impulsarà la creació de mancomunitats de petits municipis per tal de bastir una xarxa de serveis juvenils suficients. Alhora, cal que a totes les poblacions de més de 20.000 habitants hi hagi un Regidor que tingui cura exclusivament dels problemes juvenils i, en el cas de les mancomunitats esmentades, s'ha de crear la figura del coordinador/a amb autonomia pròpia i possibilitats materials de realitzar un treball eficient.

Els Regidors i el Coordinadors han d'ésser el reflex de les manifestacions culturals, esportives i de lleure del mateix municipi, alhora que vetllen per la seva millora i generen nous impulsos.

2.- POLITICA MUNICIPAL JUVENIL

Esquerra Republicana de Catalunya desenvoluparà, en aquells municipis on tingui una responsabilitat de govern, i impulsarà en aquells on estigui representada:

- a) Activar manifestacions de caràcter esportiu, cultural i de lleure, en general fora dels horaris escolars i de treball, per aconseguir la màxima identificació entre el jove estudiant i el jove treballador.
- b) Potenciar les iniciatives pròpies dels joves, canalitzar-les en l'organització de programes trimestrals d'esplai finançats pel mateix Ajuntament.
- c) Impulsar les associacions de joves i donar suport, on existeixin, que realitzen activitats per a infants i activitats pròpies de joventut. Promoure, en general, tot l'associacionisme.
- d) Els Ajuntaments fomentaran la creació de Casals de Joventut, gestionats pels mateixos joves, amb règim d'autonomia administrativa, com a centres alternatius als punts comercials de reunió habitual. Aquests Casals han de comptar amb serveis d'assessorament sobre problemes especialment greus en el món juvenil, a càrrec d'assistents socials especialitzats: toxicomanies, sexualitat, etc.
- e) Cal fomentar, també, les colònies de vacances per a infants, pagades pel pressupost municipal, si aquest ho permet. Si això no és possible, l'Ajuntament ha d'intentar d'establir uns concerts amb les entitats privades. Així mateix, cal potenciar els campus de treball i els intercanvis entre poblacions, per tal de fer conèixer la geografia i l'hàbitat del nostre país en la seva diversitat.
- f) Potenciació dels espais esportius.
- g) Endegament d'una política de subvencions als clubs, a les entitats i publicacions infantils i de joventut. Aquesta política de subvencions ha d'ésser equitativa i, alhora, promoure aquelles activitats juvenils específiques de més interès social.
- h) Els Ajuntaments impulsaran la formació de monitors per a grups juvenils i exerciran una vigilància especial en la qualitat dels responsables joves d'activitats infantils.
- i) La creació d'oficines d'assessorament juvenil i d'orientació sobre temes laborals, d'estudis, esportius, sanitaris, culturals i tot allò relacionat amb el món del jove.
- j) Campanyes municipals contra l'atur juvenil, estimulant la creació de llocs de treball per als joves. Els Ajuntaments haurien de dedicar una part de llur pressupost a aquest objectiu i, d'altra banda, haurien d'exercir una pressió sobre aquest tema, davant d'altres institucions.

ESPORTS

1. - INTRODUCCIO

A Catalunya, malgrat ésser un país de llarga tradició esportiva, l'exercici massificat de l'esport no és més que una aspiració ideal dels ciutadans. Aquest fet és degut a la nul·la existència d'una planificació esportiva racional durant la dictadura, preocupada únicament per a utilitzar l'esport com a arma de prestigi polític. Així es va fomentar l'esport-espectacle on l'individu era un subjecte passiu, un simple espectador. La construcció d'instal·lacions esportives va ésser mínima i en llur majoria eren assequibles només a esportistes d'"élite".

Després dels successius canvis democràtics a tots els nivells de l'administració, la situació esportiva als municipis ha millorat, però no de manera suficient. Continuem patint d'un dèficit important en matèria d'equipament esportius. Hi ha moltes escoles sense instal·lacions esportives i mancades de la dotació econòmica necessària per a contractar professors d'educació física. A les grans ciutats, hi ha barridades superpoblades sense zones de practica lliure de l'esport i, als municipis rurals l'extensió del sector serveis obliga a plantejar-se la creació d'equipaments. Esquerra Republicana de Catalunya, conscient de la importància de l'esport en el desenvolupament integral dels individus i seguint la seva tradició de lluita per la millora de la qualitat de la vida, considera irrenunciable el dret dels ciutadans a l'exercici de l'esport.

Els Ajuntaments han de vetllar perquè la població, i en especial els infants i els joves, tinguin una educació completa en l'aspecte motriu, sobretot a les grans ciutats, on la salut i l'equilibri biològic es troben afectats per una vida sedentària i passiva físicament.

2. - MESURES

- a) Els Ajuntaments de totes les poblacions de més de 15.000 habitants han de tenir una regidoria d'esports. A les poblacions menors, on no sigui possible de tenir una regidoria específica, cladrà agrupar preferentment l'àrea d'esport amb la de joventut i la de cultura.
- b) Els Ajuntaments han de destinar partides suficients, en els seus pressupostos anuals, a la promoció de l'esport i al manteniment dels equipaments existents i, en la mesura de llurs possibilitats, a la construcció de noves instal·lacions de caràcter polivalent en el marc de programes d'inversions a termini mitjà.

Cal insistir en la necessària reserva de sòl, en el planejament urbanístic, amb aquesta finalitat.

- c) Cal fer plans d'habilitació, que generalment tenen un cost baix, per zones d'activitats múltiples relacionades amb l'esport i el temps lliure, en superfícies desocupades i semiforestals, pròxim als nuclis urbans. Aquests plans d'habilitació serveixen per a fomentar l'ús d'espais no convencionals de pràctica esportiva ("jogging", etc.)
- d) En canvi, la construcció d'instal·lacions esportives tradicionals s'ha de fer preferentment en zones amb nuclis pròxims d'habitatges. En aquest sentit, cal complementar les instal·lacions esportives existents amb camps de joc i equipaments per a jocs a cobert.
- e) Els Ajuntaments han d'impulsar l'educació física i l'esport a les escoles. En el cas que la dotació de professors d'educació física sigui insuficient, caldrà impulsar uns cursos de reciclatge per a altres mestres a fi de poder suplir-los. Els Ajuntaments facilitaran les instal·lacions esportives municipals a les escoles i, alhora, procuraran que les escoles en tinguin de pròpies en la creació de centres. Cal vigilar que les instal·lacions siguin complementàries. Alhora, cal establir convenis entre escoles i municipis per a garantir l'accés de tots els ciutadans als equipaments esportius escolars, en hores de no-utilització per part dels mateixos escolars.
- f) Establiment de convenis d'utilització d'instal·lacions esportives amb entitats privades: empreses, clubs i escoles. Reconversió de les instal·lacions esportives de temporada per al seu ús durant tot l'any. En molts pobles, un dels primers passos seria fer el cobriment de piscines Municipals i d'altres instal·lacions.
- g) Foment dels esports tradicionals de cada municipi, a fi de mantenir l'alt nivell competitiu que Catalunya ha demostrat en certes especialitats (per exemple, el joquei sobre patins a Reus, el joquei sobre gel a Puigcerdà, la natació a Sabadell, etc.).
- h) Una política informativa que permeti l'extensió social de l'esport, mitjançant:
- edició de guies i programes de promoció esportiva anyals.
 - edició de fulls informatius sobre la pràctica d'esports concrets.
- i) En la modificació i la construcció d'instal·lacions esportives, Esquerra Republicana de Catalunya creu que cal garantir:
- assessorament per part de professors d'educació física i esportistes sobre les condicions arquitectòniques òptimes per a fer l'espai funcional, complementant l'actuació dels mateixos arquitectes i els serveis municipals d'urbanisme.
 - supressió de totes les barreres arquitectòniques i reserva d'espais especials per a la pràctica esportiva dels minusvàlids físics.
- j) Creació d'escoles municipals d'esport i extensió de les existents, segons les dimensions i les necessitats dels municipis. Aquestes escoles han de tenir les següents funcions:
- possibilitar la pràctica esportiva a tots els infants del municipi.
 - donar a conèixer els esports de base a tota la població.

- oferir alternatives per tal d'extendre la pràctica dels anomenats "esports cars".

- k) Aprofitaments de les característiques geogràfiques peculiars de cada municipi, dotant-los d'equipaments adequats perquè certes especialitats tinguin un interès turístic. Cal destacar que això facilitaria la creació de llocs de treball i augmentaria la riquesa del municipi. Cal vetllar, però, per l'existència de la infraestructura de suport adequada, perquè no es degradi el paisatge i les condicions ambientals.
- l) Creació de comissions de treball formades per l'Ajuntament i les diferents associacions i entitats (escoles, associacions de veïns i pares, clubs, etc.), amb la tasca d'impulsar i controlar la utilització d'instal·lacions i la formació esportiva de base, i d'organitzar activitats esportives per a totes les edats, dins de l'àmbit municipal i més enllà.
- m) Cal impulsar les mancomunitats en municipis petits i rurals, a fi d'atendre les necessitats esportives amb un nivell supralocal, dins la perspectiva de la futura nova divisió territorial i la recomarcalització del país. Cal que també s'estableixin reunions periòdiques dels regidors i dels responsables d'esports dels municipis, per tal d'intercanviar experiències, molt millor sota la coordinació de la Direcció General d'Esports de la Generalitat.
- n) Finalment, cal que els municipis grans i mitjans creïn uns sistemes de beques esportives, en la mesura de llur disponibilitat financera, coordinant-les amb els altres nivells de l'administració pública.

Com a actuacions complementàries per tal d'exercir una pedagogia esportiva amb els infants, integrada en el conjunt de llur procés educatiu, Esquerra Republicana de Catalunya proposa:

- a) Que la planificació esportiva sigui estretament vinculada amb la creació de centres per a la promoció del joc creatiu i els programes escolars.
- b) Que la promoció de l'esport atengui, bàsicament, aquells aspectes destinats a crear millors hàbits de salut i actituds de participació cívica a la vida comunitària.

3. - ELS JOCS OLÍMPICS DEL 1992

Esquerra Republicana de Catalunya dona suport a la candidatura de Barcelona per a la celebració dels Jocs Olímpics del 1992.

Creiem que és una oportunitat immillorable per tal de:

- a) Conscienciar els ciutadans de la importància de l'esport en una societat altament tecnificada i industrial, amb la finalitat d'impulsar una vida saludable i equilibrada físicament.
- b) Millorar les instal·lacions esportives existents, en el ben entès que, una vegada celebrats els Jocs, tots els ciutadans n'han de tenir l'usdefruit a quotes assequibles.
- c) Promoure l'interès públic per l'esport de competició, com a instrument generador de l'atenció dels ciutadans a l'esport de base, tot despertant-los inquietuds esportives.

SEGURETAT

La Guàrdia Municipal és un element bàsic de la seguretat ciutadana, per tal que pugui complir les tasques que li són encomanades, Esquerra Republicana creu necessària l'adopció de les mesures següents:

- a) La descentralització és un element bàsic per el bon funcionament de totes les forces d'ordre públic i, encara que l'ordre públic és facultatiu de l'Estat, no s'ha de limitar a l'Administració Central.
La descentralització és un factor fonamental per al control democràtic dels serveis públics. Amb la descentralització hom pot acostar al poble els òrgans responsables de la seguretat i obtenir la col·laboració ciutadana en el manteniment de l'ordre públic i la defensa de l'interès social.
- b) Acció preventiva de la Guàrdia Municipal en defensa dels interessos públic i industrials.
Les forces d'ordre públic no han d'intervenir únicament quan es produeix un esdeveniment anormal, sinó que també han d'actuar preventivament per a vetllar sempre per l'interès públic, en tots els camps en què es desenvolupa la vida social.
- c) Promoure les necessàries transformacions de caràcter democràtic i professional dins la institució de la Guàrdia Municipal, a fi d'adaptar-la a les exigències d'una societat democràtica.
És evident que una societat democràtica com la nostra requereix unes forces de seguretat i, entre elles, comptem amb la guàrdia municipal, que gaudeix d'una organització i d'un esperit diferents als que tenia durant l'època del règim anterior. En aquella època, l'esperit i la idea de cos repressiu al servei del govern havia arribat a tots els graus de l'administració; per això cal un canvi total que adequi les policies municipals al servei públic, en el context d'un estat democràtic.
- d) Dotar la Guàrdia Municipal dels mitjans necessaris per a fer front a les noves funcions que li han d'ésser encomanades en l'actual sistema democràtic.
Les mateixes transformacions que requereix per a adaptar-se a les necessitats d'un estat democràtic fan que els mitjans emprats hagin d'ésser forçosament diferents; per tant, avui, la guàrdia municipal requereix més personal, més casernes i més mitjans tècnics dels que, en general, té per a complir les finalitats que li són encomanades.

Els bombers són, amb la Guàrdia Municipal, un dels principals serveis responsables de la nostra seguretat. És necessari doncs:

- a) Dotar-los amb el material suficient i la millora tècnica necessària per a la protecció més eficaç contra els sinistres.

14.2

- b) Crear les casernes de bombers suficients i planificar una distribució geogràfica adient.
- c) Coordinar els Serveis de Bombers Municipals amb els Serveis de Bombers de la Generalitat de Catalunya, tot esperant la creació d'un sol servei i distingint entre els àmbits urbà i rural.
- d) Establir l'obligatorietat d'un informe preceptiu d'aquest cas per a les noves construccions, especialment de locals públics.

CAL UNA CIUTAT MÉS NETA

VOTA

CAL UNA CIUTAT MÉS VERDA

VOTA

CAL UNA CIUTAT MÉS SEGURA

VOTA

CAL UNA CIUTAT BEN ADMINISTRADA

VOTA

CAL UNA CIUTAT MÉS HUMANA

VOTA

Per més informació:

SECRETARIA E.R.C. c/ Villarroel, 45, entlo. - Barcelona-11 - Tel. 323 44 13